

William SHAKESPEARE

TİTUS ANDRONİCUS

Türkçesi:
Ali Neyzi

MİTOS
BOYUT

TİYATRO/OYUN DİZİSİ 49

*Bu kitaptaki oyunun Fikir ve Sanat
Eserleri Yasasından ve yasalardan
kaynaklanan tüm hakları çevirmene aittir.
Yayınlanan oyunların
sahnelenmesi, oynanması, herhangi
bir amaçla eserlerden yararlanılması ancak
eser sahibinin iznine bağlı olduğundan, bu istekte ki
kişi veya kuruluşların
çevirmen Ali H. Neyzi'ye doğrudan veya yayınevimiz
aracılığı ile başvurmaları zorunludur.*

MitosBOYUT Yayınları.
Tiyatro Oyun Dizisi.49
Titus Andronicus
1. Basım:Ekim1995
Kapak Tasarımı: Mengü Ertel
Ofset Hazırlık: Tem Yapım, 249 87 37
Baskı: Prestij Matbaası
Cilt: Yeni Güven Ciltevi, Tel. 567 69 20

ISBN 975-8023-12-8

MitosBOYUT Yayınları,
TEM Yapım Yayıncılık Ltd. Şti.
Ağa Çırağı Sokak 7/2 Gümüüşsuyu- 80090 İstanbul
Tel: 249 87 37-38 Faks: 249 02 18

William SHAKESPEARE

TITUS ANDRONICUS

Türkçesi: Ali H. Neyzi

TEŞEKKÜR

Bu çeviri nedeni ile iki kişiye teşekkür borçluyum. Birincisi Mustafa Avkıran. *Titus Andronicus*'un Türkçe çevirisi olmadığını, olsaydı sahnelemek istediğini söyleyerek, beni yola çıkardı.

İkincisi Sn. Prof. Dr. Mina Urgan. Yapılan çeviriyi okudu; şaşmaz eleştiri gücü ile bir solukta gereken düzeltmeleri yaptı.

Her ikisine de, bir daha, MERHABA...

1995, Çıralı/Antalya
Ali H. Neyzi

TITUS ANDRONICUS

KİŞİLER

SATURNİNUS	: Ölmüş Roma İmparatorunun büyük oğlu, sonra İmparator ilan ediliyor.
BASSIANUS	: Saturnius'un erkek kardeşi, Lavinia'ya aşık.
TİTUS ANDRONİCUS	: Got'lara karşı savaşan Başkomutan, soylu bir Romalı.
MARCUS ANDRONİCUS	: Halkın seçtiği Tribün, Titus'un erkek kardeşi.
LUCİUS	: Titus Andronicus'un oğlu
QUİNTUS	: Titus Andronicus'un oğlu
MARTİUS	: Titus Andronicus'un oğlu
MUTİUS	: Titus Andronicus'un oğlu
KÜÇÜK LUCİUS	: Bir çocuk, Lucius'un oğlu.
PUBLİUS	: Tribün, Marcus Andronicus'un oğlu.
AEMİLİUS	: Soylu bir Romalı
ALARBUS	: Tamora'nın oğlu
DEMETRİUS	: Tamora'nın oğlu
CHİRON	: Tamora'nın oğlu
AARON	: Bir zenci, Tamora'nın sevgilisi.
Bir SUBAY, Bir TRİBÜN, Bir HABERCİ, Bir SOYTARI, Got'lar ve Romalılar. Hepsi Romalı.	
TAMORA	: Got'ların Kraliçesi.
LAVİNİA	: Titus Andronicus'un kızı.
Bir HEMŞİRE, Bir ZENCİ ÇOCUK. Titus'un yakınları, Senatörler, Tribünler, Subaylar, Erler ve Uşaklar.	

(Olaylar Roma kenti ve çevresinde geçer.)

BİRİNCİ PERDE

(Roma'da, Kapitol'ün önü)

Andronici aile mezarlığı anıtı görünmektedir. Çevrede Senatörler ve Tribünler dolaşmaktadır. Alt yandan, sahneye SATURNINUS ve yandaşları, karşı taraftan da BASSIANUS ve yandaşları bayrakları ve davulları ile girer.)

SATURNINUS :

Saygıdeğer Soylular, haklarımın savunucuları,
Silahlarınızla desteklemelisiniz, davamın doğruluğunu.
Ve vatandaşlarım, beni sevgiyle izleyenler,
Siz de kılıçlarınızla savunmalısınız benim ünvanı
miras almamı

Roma'nın İmparatorluk tacını taşıyanın,

İlk dünyaya gelen erkek oğlu benim.

Öyleyse babamın payelerinin bende sürmesini sağlayın,
Doğum önceliğimin aşağılanmasına izin vermeyin.

BASSIANUS :

Romalılar, dostlarım, yandaşlarım ve haklarımın
koruyucuları-

Eğer, ölen Ceaser'ın oğlu Bassianus,

Sayın Romalıların gözünde kabul görüyorsa

O zaman bu Kapitol'a geçişin koruyucusu olun,

Ve izin vermeyin, onursuzluğun uzanmasına,

İmparatorluk tahtına. Kutsansın erdemlilik

Adalet, nefse egemenlik ve soyluluk.

Ama bırakın, hak, bağımsız bir seçimle parıldasın

Ve Romalılar, seçme özgürlüğünüz için savaşınız.

(Üstte MARCUS ANDRONICUS görünür, elinde imparatorluk tacı vardır.)

MARCUS :

Prensler, siz ki hiziplere ve dostluklara yaslanarak

Hükümlanlık ve imparatorluk uğruna ihtirasla çabalarsınız.

Biliniz ki, yetkili bir grup olarak temsilcisi olduğunuz

Roma halkı

Tam bir söz birliği içinde

Roma'ya yapmış olduğu sayısız ve değerli hizmetler
Karşılığında, "sofu" adını da taşıyan
Andronicus'u Roma İmparatoru seçmiştir.
Bu kentin burçları içinde ondan soylu bir selam,
Ondan yiğit bir savaşçı yoktur.
Senatomuz onu Roma'ya davet etti,
Barbar Got'lara karşı sürdürdüğü yorucu savaştan,
Düşmanlarımızın yüreğine korku salmış oğulları ile,
Silaha sarılmış güçlü bir ulusa boyun eğdirmiştir.
On yıl oldu, Roma adına bu görevi yükleneli,
Düşmanımızın kibiri silahla yola getirilmiştir.
Beş kere yaralarından kanlar akarak döndü Roma'ya
Savaş alanında hayatlarını yitirmiş oğullarının
tabutlarını taşıyarak

Bugün olduğu gibi
Andronici anıtına,
Kurban kefaretni ödeyerek,
Got'ların en soylu tutsağının öldürölmesiyle
Ve sonunda bugün, onurundan ganimetleriyle yüklü
Değerli Andronicus, Roma'ya geri dönüyor.
Ünü büyük Titus, silahlarını kuşanmış.
Sizlerden rica ediyorum, o onurlu kişi adına,
Ki şimdi onun yerini almayı umuyorsunuz,
Sözde sayıp sevdiğiniz Kapitol ve Senato adına,
Dağıtınız taraftarlarınızı ve güç gösterisi yerine,
Tahta kur yapanların yapması gerektiği üzere
Sükunet ve saygı yollarından arayın haklarınızı.

SATURNİNUS :

Sayın Tribün'ün bu güzel konuşması, düşüncelerimi
yatıştırdı.

BASSİANUS :

Marcus Andronicus, ben de güveniyorum
Senin hak savunuculuğuna ve dürüstlüğüne,
Sana ve ailene soylu kardeşin Titus ile oğullarına,
Ve karşısında tüm düşüncelerimin boyun eğdiği
Roma'nın en parlak cevheri Güzel Lavinia'ya
büyüktür saygım ve bağlılığım.
Dağıtamıyorum, bu nedenle taraftarlarımı.
Yazgıma ve halkın seçimine
Havale ediyorum davamı dengeli olsun tartımı.
(BASSIANUS taraftarları salmeden çıkar.)

SATURNİNUS :

Dostlarım, haklarımı savunmak için izimden gelenler.
Size teşekkür ediyor ve sizi serbest bırakıyorum.
Kendimi kişiliğimi ve davamı,
Ülkemi sevmeye ve gözetmeye adıyorum.
(SATURNİNUS'ı izleyenlerde sahnedan çıkar.)
Ey Roma! Sana nasıl bağlanıyorsam
Sen de bana öyle sadakat göster.
Açın, Tribünler kapıları ve alın beni aranız.

BASSIANUS :

Beni de alın, Tribünler, sırada ikinci kalmış olsam da.
(Davullar, vurulur. SATURNİNUS ile BASSIANUS Kapitol'e girer ve sahnedan çıkarlar.
Bir SUBAY sahneye gelir.)

SUBAY :

Açılın Romalılar. İyi kalpli Andronicus,
Doğruların dostu, Roma'nın büyük şampiyonu,
Her çarpışmadan zaferle çıkmış,
Zaferle ve servetle dönüyor şimdi Roma'ya
Kılıcı ile yola getirmiş ve boyun eğdirmiş
Ülkenin düşmanlarını.
(Borazanlar çalar. Önden MARTIUS ile MUTIUS sahneye girer. Arkalarında kara kumaş kaplı bir tabut taşıyan iki kişi onların ardından LUCIUS ile QUINTUS ve hepsinin ardından da TITUS ANDRONICUS sahneye girer. Arkalarından TAMORA ve oğulları ALARBUS, DEMETRIUS, CHIRON ile AARON ve diğer Got'lar, esirler, askerler ve kalabalık halk sahneye girer. Taşıyanlar tabutu yere bıkarır ve TITUS söze başlar.)

TITUS :

Selam Roma! Yas bağlarınızla bile muzaffer.
Ey! Yükünü boşaltan sandal gibi,
Daha zengin yüklerle dönüyoruz.
Evvelce palamar çözüp ayrıldığınız
Geldi işte Andronicus! Başında defne yaprakları,
Bir kere daha selamlıyor, göz yaşlarıyla ülkesini.
Roma'ya döndüğü için dökülmektedir bu yaşlar.
Bu Kapitol'un saygıdeğer koruyucuları,
Yerine getireceğimiz törenlere tanık olunuz.
Romalılar, sayıları yirmibeşe ulaşan oğullarımdan,
Ki Kral Priam'ın oğullarının ancak yarısıdır bu sayı,
İşte bakın kalanlara, sağ ya da ölü.
Sağ kalanları sevgisi ile değerlendirsin Roma ,

Ötekileriyse atalarının mezarına teslim ediyorum.
Sonunda kabul etti Got'lar, kılıcımı kınına koymamı
Titus, sana ait olanlara dikkatsiz ve savurgansın.
Neden bekletirsin, gömülmemiş evladını
Styx'in o, korkulu sahilinde?
İzin verin, atalarına teslim edelim, onu.

(Mezar anıtının kapısını açarlar.)

Orada ölümün yüce sessizliğinde yatsın,
Ülkenin savaşlarında can verenler, huzur içinde yatsın.
Ah! Tüm sevinçlerimin kutsal çanağı
Doğruluk ve soyluluğun bulunduğu yer,
Kaç oğlum yatıyor senin içinde ve
Hiçbirini hiçbir zaman vermeyeceksin bana geri.

LUCIUS :

Ver bize, Got'ların en gururlu tutsağını
Yaralım bedenini ve bir ateş yakalım,
Dünyada hapis oldukları kemiklerinden ayırıp,
Etlerini adak yapalım, ölmüş kardeşleriniz adına
Ve, alınsın böylece tüm gölgelerin gönlü.
Kararmasın dünyamız, olmadık olaylarla.

TITUS :

Sağ kalanların en soylusunu veriyorum size,
Bu zavallı kraliçenin en büyük oğlunu.

TAMORA :

Durun, Romalı kardeşler, dur merhametli fatih,
Muzaffer Titus, acı gözlerimden akan yaşlara.
Bir ananın oğul sevgisiyle akıyor bunlar.
Eğer kendi oğullarını bir an olsun sevdinse,
Ah! Benim de oğullarımı nasıl sevdiğimi anlamalısın.
Yetmiyor mu Roma'ya bu halde getirilişimiz.
Senin zaferini ve dönüşünü süsleyişimiz.
Tutsak olup Roma'nın boyunduruğuna girmemiz?
Ülkeleri adına kahramanca çarpıştılar diye
Oğullarım kıyılacak mı böyle sokak ortasında?
Ah! Eğer vatan ve imparatorluk için savaşmak vatan
hizmetiyse

Oğullarım için de öyle değil miydi?
Andronicus, aile mezarını kana bulama,
Dileğin tanrılara yakınlaşmak ise, o zaman,
İnsaflı davranarak yaklaşmayı dene tanrılara,
Merhamet, soyluluğun en hakiki nişanıdır.

Üç kez soylu Titus, bağışla büyük oğlumu bana.

TİTUS :

Sabırlı olmalısınız ve bağışlayın beni,
Siz Got'lar da tanıksınız, bunlar da kardeşiler
Ölmüş ya da sağ. Şimdi onlar öldürülen kardeşleri adı-
na

Dininize uygun bir adak isterler.

Bu amaçla seçilmiş oğlunuz ve ölecektir.

Ölmüşlerimizin ağlayan gölgeleri rahatlasın diye.

LUCIUS :

Götürün onu! Büyük bir ateş yakılsın.

Yanan ateşin alevinde, kılıçlarımızla parçalayalım

Ve yakalım, etlerinden temizlenene dek kemikleri.

(LUCIUS, QUINTUS, MARCIUS ve MUTIUS yanlarına
ALARBUS'u alıp çıkarlar.)

TAMORA :

Ah! Acımasız dinsiz, din!

CHIRON :

Acaba İskitler, bunun yarısı kadar hunhar mıydı?

DEMETRIUS :

İskitleri doymak bilmez Roma ile karşılaştırma!

Alarbus kavuştu huzura ve bizler sağ kaldık.

Tehdit dolu bakışları önünde Titus'un, titreyerek.

O zaman, Sayın Madam, kararlı olmalıyız ve

ummalıyız ki,

Nasıl tanıdılırsa, aynı Tanrılar, Truvalı Kraliçeye

Trakyalı Tıravenin kendi çadırında

Keskin bir intikam alma fırsatını,

Got'lar Got iken ve Tamora kraliçe iken olduğu gibi

Düşmanların kanlı kötülüklerinden

Öç almayı Kraliçe Tamora'ya da tanıyacaklardır.

(LUCIUS, QUINTUS, MARTIUS ve MUTIUS geri gelirler.
Kılıçları kanlıdır.)

LUCIUS :

İşte babam ve efendim, görevimiz yerine getirildi.

Roma töreleri uyarınca Alarbus parçalandı.

Ve kutsal ateşe verildi bedeninin her yanı

Yükselen dumanlar kutsal tütsülere dönüştü.

Artık bize düşen kardeşlerimizi gömmek ve

Roma'ya dönüşünü borazanlarla kutlamaktır.

TİTUS :

Öyle olsun ve izin verin Andronicus, son kez
Veda etsin ölenlerin ruhlarına.

(Borazanlar çalar ve tabut mezara indirilir)

Oğullarım, yatın burada gurur ve sükun içinde.

Roma'nın candan savunucuları artık dinlensin burada
Dünyanın fenalıklarından uzak.

Burada gizlenemez hıyanet ve hırslar kabarmaz

Ne uğursuz zehirler bulunur ne fırtınalar eser, burada

Gürültü de yoktur. Uyuyacaksınız, sonsuza dek, sessizce.

(LAVINIA sahneye girer.)

Onur ve huzur içinde dinlenin burada oğullarım.

LAVİNİA :

Onur ve huzur içinde uzun bir ömür sürmek

Sana nasip olsun Sayın Titus.

Soylu efendim ve babam, ününle yaşa...

Ah! Gözlerimden akan yaşlarla, mezarlarının başında

Kardeşlerimin cenazelerini ıslatmaktayım.

Ve senin dizlerine kapanıyorum sevinç yaşlarım ile

Roma'ya döndün diye ıslatarak toprağı.

Ah! Muzaffer elinle beni burada kutla lütfen

Ki tüm Romanın en değerli yurttaşları kutlamakta o

elin zaferini.

TİTUS :

Mutlu Roma, seni sevgi ile muhafaza etmiş,

Yaşlı kalbimin en candan sevinci,

Lavinia, sen babandan çok yaşa,

Ünün hep duyulsun ve erdemin hep anılsın.

(MARCUS ANDRONICUS ile TRIBÜN'ler aşağı gelir. SATURNINUS, BASSIANUS ve izleyicileri de sahneye gelir.)

MARCUS :

Yaşasın Lord Titus, sevgili kardeşim,

Roma'nın gözündə, soylu kurtarıcımız.

TİTUS :

Teşekkür ederim, Saygın Tribün

ve soylu kardeşim Marcus.

MARCUS :

Ve sizler de hoş geldiniz, yeğenlerim.

Ya gazi, ya şehit olarak döndünüz zafer dolu savaştan,

Genç lordlar, uğruna kılıç çektiğiniz ülkenizde

Hepinizin talihi eşit olsun.

Solon'un mutluluğuna özenen bu görkemli cenaze
Güvence getirsin sizlere ve onurluların döşeginde.
Tesadüflere galebe çalmanızı sağlasın.

Titus Andronicus

Dostu'olduğunun bilincinde olan Roma halkı adına
Ki onların Tribünü ve güvenli görevlisiyim.

Ah ve tertemiz parlamentomuzun dileğini
Yüzüne karşı dile getiriyorum. Ölmüş imparatorumuzun
Oğulları ile birlikte senin de Candidatus,
Aday ölman İsteniyor
Ve böylece başsız kalmış Roma'ya
Ünlü bir baş kazandır.

TITUS :

Bu görkemli gövdeye daha genç bir baş yaraşır.
Benimkisi yaşlanmış ve gücünü yitirmiştir.
Ey Roma! Tam kırk yıldır hizmetindeydi kılıcım
Ve hep zaferden zafere götürdüm ordularını
Ve senin uğruna taprağa verdim yirmi bir tane yiğit
oğlumu.

Onlar ülkeleri adına ve erkekçe savaşarak öldüler.
Bu yaşımda bana onurlu bir asa verin,
Dünyayı yönetecek bir taç değil.
O tacı son taşıyan çok güçlü bir kişiydi.

MARCUS :

Titus, imparatorluk tacı, eğer istersen,
Senin olacaktır.

SATURNİNUS :

Kibirli ve haris Tribün
Nasıl konuşursun böyle?

TITUS

Sabırlı olunuz, Prens Saturninus.

SATURNİNUS :

Romalılar! Vermelisiniz hakkımı bana!
Soylular, çekin kılıçlarınızı ve Saturninus
Roma'ya imparator ilan edilene kadar
Sokmayın kılıçlarınızı kınlarına.
Andronicus, halkımın yüreklerini çalmak yerine
Cehenneme gitmeliydin sen.

LUCIUS :

Mağrur Saturninus, iyi kalpli soylu Titus'un, sana

Dinlemeden kesme sözünü.

TİTUS :

Acele etmeyiniz Sayın Prens, halkın kalbini
Ellerinden alıp, sana getirebilirim, sanırım.

BASSIANUS :

Andronicus, sana yaltaklanmak değil,
Saygımı sunmak isterim ve ölene dek öyle yapacağım
Benim adaylığımı dostların ile desteklersen,
Gönül borcu duyarım sana her zaman için ve
Aklına güvenilir kimselere borçlu kalmak
Yeterli ödüldür erdemli kişiye.

TİTUS :

Ey Roma halkı ve burada bulunan seçilmiş Tribün'ler!
Sizden oylarınızı ve onayınızı istiyorum.
Bu konuda destekler misiniz, Andronicus'un seçimini?

TRİBÜN :

Soylu Andronicus'u tatmin etmek ve
Roma'ya sağ dönüşünü kutlamak üzere
Sen kimi gösterirsen, halkımızın kabulü olacaktır.

TİTUS :

Sağolun Tribün'ler. Sizden şunu diliyorum.
Ölmüş imparatorumuzun büyük oğlu Saturnine'yi
İmparator seçiniz ve umarım onun akılcı yönetimi
Titan'ın parlak ışıkları gibi aydınlatacaktır Roma'yı
Ve tüm çevrenizde hak ve hukuku geliştirecektir.
Eğer sözüme uyarak yaparsanız bu seçimi,
Tacı giydirin ona ve "Yaşasın İmparator" diye haykırın.

MARCUS :

Alkış ve haykırışlarla bizler,
Roma'nın soyluları ve halkın temsilcileri
Lord Saturnine'yi imparator seçiyoruz ve
"Yaşasın İmparator Saturnine" diye haykırıyoruz.
(Borular öter ve uzun alkışlar.)

SATURNİNUS :

Titus Andronicus, bu seçim günümüzde
Bize sağladığın desteğe teşekkür ediyoruz.
Hak kazandığınız üstünlüğü ayrıca değerlendireceğiz
Ve uygulamalarımızla yakınlığımızı kanıtlayacağız
Sizin ve ailenizin onuruna katkıda bulunmak üzere
Bir adım atmak ve Lavinia'yı imparatoriçe yapmak isterim.

Roma'nın ve kalbimizin kraliçesi olacaktır.
Ve kutsal Pantheon'da düğünümüz yapılacaktır.
Ne diyor Andronicus, bu dileğim uygun mu sizce?

TİTUS :

Uygundur Sayın Lordum ve bu evlilik ile
Aileme ve bana saygınlık geleceğine inanıyorum.
Ve işte tüm Romalıların huzurunda,
Sayın Saturnine, Kral ve tüm orduların Başkomutanı
Ve bütün dünyanın tek imparatoru
Size kılıcımı, savaş arabamı ve aldığım tüm esirleri
Armağan ediyorum. Onlar layıktır Roma'nın
imparatoruna

Lütfen size olan bağlılığım adına kabul buyurunuz.
Özel bayrağım huzurunuzda saygı ile eğilmektedir.

SATURNİNUS :

Teşekkürler Sayın Titus, yaşamımın kaynağı oldunuz.
Ne denli gurur duysam azdır sizinle ve bu
armağanlarınızla,
Anımsasın Roma'lılar, bu gösterdiğiniz yakınlığı,
Ve eğer bir gün unutacak olursam, o zaman da
Roma'lılar da
Bana olan bağlılıkları unutsunlar.

TİTUS : (TAMORA'ya)

Evet, Saygın Kraliçe, duydunuz, artık,
Bir imparatorun esirisiniz. Eminim size ve çevrenize
Değerinizce saygı ile davranacaktır.

SATURNİNUS :

Ne kadar güzelsiniz, güvenebilirsiniz bana.
Yeniden seçme olasılığım olsaydı herhalde benzerinizi
seçerdim.
Güzel Kraliçe, dağıtın artık kaşlarınızdaki çatıklığı
Her ne kadar savaşın sonucu güldürmediyse de
yüzünüzü,

Söz konusu olmayacaktır, Roma'da aşağılanmanız.
Her yönden saygı göreceksiniz, dediğime güvenin
Huzursuzluk umutlarınızı karartmasın,
İzin vermeyin buna. Madam, size bunları söyleyen,
Sizi Got'ların kraliçesinden de yüceltebilir.
Lavinia, bu tutumum sizi gücendirmez, değil mi?

LAVİNİA :

Hayır, Sayın Prens, soyluluğun gerektirdiği nezaket

Prenslüğünün göstergesidir.

SATURNİNUS :

Teşekkürler. Tatlı Lavinia. Romalılar,
Haydi gidelim. Fidyemiz özgür kılıyor esirlerimizi,
Ünümüz yayılsın, Lordlarım, çalsın davullar ve
borazanlar.

(Davullar çalınır. SATURNİNUS sessiz hareketlerle TAMORA'ya yanaşır.)

BASSIANUS :

Lord Titus, artık izinle bu kız benim olacaktır.
(LAVINIA'yı yakalar.)

TİTUS :

Neymiş o? Soylu prens, yoksa ciddi misiniz?
Bu dileğiniz de?

BASSIANUS :

Evet, soylu Titus. Kararlıyım ve kendimde
Bu hakkı buluyorum.

MARCUS :

Herkesin hakkı verilmeli: Romamızın kuralıdır, bu,
Kendi hakkına sahip çıkmaktadır, bu Prens.

LUCIUS :

Eğer sağ kalırsa bunu yapacaktır o.

TİTUS :

İhanet! Durdurun! İmparatorun muhafızları
Neredesiniz? Sayın Prens, Lavinia baskına uğradı!

SATURNİNUS :

Baskın mı? Kimin tarafından?

BASSIANUS :

Aldığı gelini başka yerlere götürebilecek
Biri tarafından. Haydi gidelim.
(BASSIANUS ile MARCUS, LAVINIA'yı da alıp, çıkarlar.)

MUTIUS :

Kardeşlerim gidin siz de onların peşinden
Ve güvene alın kız kardeşinizi
Ben tutarım kılıcımla bu kapıyı, ardınızdan.

(LUCIUS, QUINTUS ve MARTIUS'da çıkarlar.)

TİTUS :

Peşlerinden gidelim, Sayın Lordum.
Hemen getiriyorum geri.

MUTIUS :

Sayın Lordum, bu kapıdan geçemezsiniz.

TİTUS :

Ne? Hain oğlan! Roma'da ve benim

Yoluma mı duruyorsun?

(MUTIUS'ı bıçaklar.)

MUTIUS :

İmdat Lucius, imdat.

(MUTIUS ölür. LUCIUS geri gelir.)

LUCIUS :

Sayın Lordum, haksızlıktan da öte bu,

Gereksiz tartışma sonucu öldürdünüz oğlunuzu.

TİTUS :

Ne sen, ne de o, oğlum değilsiniz, benim.

Babalarının onurunu böylesine lekeleyemez benim
oğullarım.

Hain, çabuk iade et Lavinia'yı imparatora.

LUCIUS :

Ölüsünü belki ama eş olmaya değil

Artık o, başkasının sözlüsü olmuştur.

(LUCIUS çıkar.)

SATURNİNUS :

Hayır, Titus, hayır, imparator buna gerek görmüyor.

Ne sana, ne kızına ne de soyundan gelenlere.

Belki bir gün af edebilirim, arkamdan gülenleri

Ama seni asla ve o mağrur oğullarını, asla!

Beni aşağılamakta birlik olmuşsunuz.

Bayatlatmak için Roma'da bulamadınız mı?

Saturnine'den başkasını? Dinle beni Andronicus,

Böbürlenme gururla ve çevrenle öğünme

İmparatorluk Tacını almak için sana yakardığımı

Bir daha anlatma kimseye.

TİTUS :

Ah, ne korkunç! Bu ne müthiş ve yersiz bir suçlama!

SATURNİNUS :

Git artık huzurumdan. Git de dönek kızını

Kılıcı ile teslim alana ver. Çıkar o kahraman

Damadının tadını. Yola gelmez oğullarına

Uygun biridir, zaten. Gezer, tozarsınız artık Roma

sokaklarında, hep birlikte.

TİTUS :

Bu sözler yaralı kalbimi paralayan neşter.

SATURNİNUS :

Ve böylece, Tamora, Got'ların eşsiz kraliçesi,
Görkemli Phoebe'nın su perileri arasında olduğu gibi
Roma'nın tüm soylu harımları arasında parlayacaksın.
Eğer memnun kalıyorsan bu ani seçimden
İşte Tamora, seni kendime eş seçiyorum ve
Roma'nın imparatoriçesi ilan ediyorum.

Konuş, Got'ların kraliçesi, bu seçime alkış tutar mısın?
Ve işte tüm Tanrıları adına Roma'nın yemin ediyorum.
Rahleler ve kutsal sular bu kadar yakınımızdayken
Tütsüler yakılmış parıldarken her şey
Düğün tanrısının gelmesini beklerken,
Andım olsun, bir daha çıkmam Roma sokaklarına
Ve gitmem buradan sarayıma,
Nnikâhıma aldığım eşimi yanımda götürmezsem.

TAMORA :

Gök kubbe altında ben de Roma'ya yemin ediyorum.
Böylesine yüceltirse Saturnine, Got'ların kraliçesini.
O da onun tüm dileklerine boyun eğecek ve
Sevgi ile ona bakacak ve gençliğine annelik edecektir.

SATURNİNUS :

Yükseliniz, güzel kraliçe, Pantheon-Lordlar
Seçimimle geleceğini zaptettiğim, göklerden
Bize gönderilmiş olan güzel kraliçeniz ile
Ünü büyük imparatorunuza katılınız.
Gidelim ve düğün törenimizi tamamlayalım.
(SATURNİNUS ile çevresi, TAMORA ile oğulları ve AA-
RON ve bütiin Got'lar sahneden çıkar.)

TİTUS :

Bu gelinin düğününe sen davetli değilsin Titus.
Ne zamandan beri yalnız gezer oldun Roma sokaklarında,
Hakarete uğramış ve haksız yere suçlanmış.
(MARCUS, LUCIUS, QUINTUS ve MARTIUS tekrar sah-
neye dönerler.)

MARCUS :

Ah Titus, ah! Gördün gördün mü yaptığını
Yersiz bir tartışmayla vurdun soylu oğlunu.

TİTUS :

Hayır, akılsız Tribün, hayır. O benim oğlum değildi.

Ne sen, ne de bunlar, ailemizin adına leke süren
Bir gürüh! Ne biçim kardeş, ne biçim oğul, bunlar?

LUCIUS :

Bari yakışık aldığınca gömelim onu.
Mutius'u kaldıralım aile kabrine.

TITUS :

Çekilin hainler! Giremez o bu mezara.
Bu kabir beş yüz yıldır buradadır.
Ve ben onu yücelttim yeni baştan.
Buraya yalnızca Roma'nın hizmetinde ölenler
Ünleriyle birlikte gömülürler. Öyle sokak kavgasında
Vurulanlar asla! Nereye isterseniz oraya gömün,
Bburaya giremez o.

MARCUS :

Soylu kardeşim, tanrılara karşı gelen bir tutum bu.
Yeğenim Mutius'un yaşamı onun tanığıdır.
Kardeşlerinin yanına gömülmesi gerekir.

QUINTUS VE MARCUS :

Ve de, gömülecektir. Gerekirse biz de onurla beraber.

TITUS :

Gömülecektir öyle mi? Hangi hain aldı bu sözü ağzına?

QUINTUS :

Neymiş? Bana karşı çıkarak mı gömeceksiniz?

MARCUS :

Hayır Soylu Titus, ama yalvarıyoruz sana
Affet Mutius'u ve gömülmesine izin ver.

TITUS :

Ah Marcus! Sen de kalbimden vuruyorsun beni,
Ve oğullarımla birlik olup, yaraladın beni
Her birinizi düşman ilan ediyorum.
Rahat bırakın beni ve gidin başımdan.

MARCUS :

Kendini kaybetti. İsterseniz çekilelim.

QUINTUS :

Olmaz. Mutius gömülmedikçe ayrılmam ben buradan.
(MARCUS ve TITUS'un oğulları diz çökerler.)

MARCUS :

Kardeşim yalvarıyorum. Sana; kardeşlik adına.

QUINTUS :

Babam, ben de oğlun olarak konuşuyorum.

TİTUS :

Boşuna konuşmayın. Her şey kaybolmuş olsa bile

MARCUS :

Ünlü Titus, ruhumun yarısından fazlası.

LUCIUS :

Sevgili babamız hepimizin kaynağı ve ruhu.

MARCUS :

İzin ver kardeşin Marcus'a gömsün soylu yeğenini,
Saygınlığımızın yuvası olan bu mezara.

Aile namusu ve Lavinia adına kaybetti ününü o.

Sen bir Romalıydın, barbarlar gibi davramazsın.

Helen'ler bile söz dinleyip Ajax'ı gömdüler

Ve akıllı Laertes'in oğlu, intihar eden genç prensin

Bile gömülmesi için yalvarmıştı.

Yaşamında senin gururun olan genç Mutius'un

Karşı durmamalısın, buraya gömülmesine.

TİTUS :

Kalk, Marcus, kalk!

Yaşamımın en kara günü oldu bugün.

Roma'da ve kendi oğullarım tarafından aşağılandım,

Öyle olsun. Gömün onu, beni de gömün onun ardından.

(MUTIUS'ın cesedi mezara konur.)

LUCIUS :

Yat artık burada, sevgili Mutius, ailenle bir arada,

Dostlarınla birlikte, ganimetlerle süsleyeceğiz mezarını.

HEPSİ : (Topluca diz çökerler)

Dökmesin kimse gözyaşını.

Soylu Mutius için. Namus adına ölenin şanı yaşar

ardından.

MARCUS :

Sayın Lordum. Bu kötü havadan sıyrılmaya

Çalışalım. Nasıl oluyor da Got'ların o kurnaz

Kraliçesi, birdenbire geçiverdi Roma'nın başına?

TİTUS :

Bilemiyorum Marcus, ama öyle oldu, görüyorum.

Kandırdı mı, ne yaptı, onu ancak tanrılar bilir.

Ancak kendisini yücelten adama bağlanacak

Ve onun suyuna gidecektir, öyle değil mi?

MARCUS :

Herhalde. Karşılığını vermesi gerekir.

(Borazanlar çalar. Bir yandan SATURNINE ve adamları ya-

nında TAMORA – DEMETRIUS, CHIRON ve AARON girerler öbür yandan ise BASSANIUS, LAVINIA ve onları izleyenler tekrar girer sahneye.)

SATURNINUS :

Demek böyle, Bassianus, avını kapmasını bildin. Tanrı sizi sevindirsin, yeni gelininizle.

BASSIANUS :

Size de yeni Kraliçenizle, saygın Lordum. Ne eksikliğini, ne de fazlasını dileyemem. İzninizle efendim.

SATURNINUS :

Hain! Roma'da kanunlar varsa eğer Yandaşlarınız ve siz çekeceksiniz Bu tecavüzün cezasını.

BASSIANUS :

Tecavüz mü sayarsınız bunu, Sayın Lordum, Kendime ait olanı ve özüm gibi sevdiğim Şimdiki karımı almam mı? Varsın hüküm versin Roma'nın kanunları Biz, bizim olana sahip çıkmayı sürdüreceğiz.

SATURNINUS :

Öyle mi? Kısa kesiyorsunuz sözü. Sırası gelince biz de kesici olmayı biliriz, elbet.

BASSIANUS :

Sayın Lordum, ne yaptımsa, elimden geldiğince yanıtını vermek ve gerekirse yaşamımla ödemek zorundayım.

Biliyorum. Yine de inandığım bir konuyu size Açmadan edemiyorum. Romaya borçlu sayıyorum kendimi.

Lord Titus, bu ünü büyük ve asil adam, Yersiz yere aşağılanmış ve kötülenmiş durumdadır. Üstelik Lavinia'yı kurtaracağım diye Ve size olan bağlılığı ve birden taşan öfkesi ile Kendi eliyle kendi oğluna kıydı. Saturnine, sizden ricam, onu yine yüceltmemizdir. Tüm yaptıkları ve geçmişi, onun Roma'ya ve size Sadakatle bağlı olduğunun kanıtıdır.

TİTUS :

Prens Bassianus, adına savunma yapmanıza Ne gerek var. Adımı lekeleyen siz olmadınız mı! Roma ve gökteki tüm Tanrılar tanığımdır,

Saturnine'yi nasıl sevdim ve saydım.

TAMORA :

Sayın Lordum, sizin asil gözlerinizde eğer varsa
Bir değeri, Tamora'nın, tarafsızca arabulucu olmama
İzin verin ve benim ricam uğruna, tatlım,
Unutalım ve af edelim geçmişleri.

SATURNİNUS :

Nasıl olur, Madam? Yaşanmış aşağılamaları
Unutmamı ve ölümü yerde bırakmamı mı istiyorsunuz?

TAMORA :

Hayır Sayın Lordum. Roma'nın tüm Tanrıları
Cezalandırsın beni, aşağılanmanıza neden olursam.
Ancak açık kalple şunu üstlenmek isterim ki,
İyiniyetli Lord Titus'un, olaylarda yok hiçbir suçu.
Öfkesi onun kendi cezası oldu ve bu nedenle
Size yalvarıyorum iyiniyetle bakınız
Böyle ünlü bir dostu, yersiz yere kaybetmeyin,
Öfkeli bakışlarınızla daha fazla kalbini kırmayın
Sayın Lordum, uyunuz bana, gelin rıza gösteriniz.
(Gizlice kulağına konuşur.)

Arının rahatsızlık ve sıkıntılarından
Tahtınıza daha yeni sahip olmuş durumdasınız.
Halkın ve belki de soyluların bile
Sakin bir görüşle olayları izleyip
Titus'un yanında yer almaları olasıdır.
Sizi, sonra, haksızlık ve vefasızlıkla suçlayabilirler.
Ki bunlar Roma'da en haince sayılan suçlardır.
Yakarılara boyun eğin sonra bana izin verin,
Günü gelecek ve hepsinin kökünü kazıyacağım.
Ailenin tümünü ve izleyicilerini de boğazlatacağım.
Acımasız baba ve hain oğulları.
Nasıl yakardım büyük oğlumun yaşamı için,
Alınacak elbet acısı- bir Kraliçe'nin sokak ortasında
Diz çöküp yalvarması ve hepsi boş yere-
Gelin, gelin, tatlı imparator, siz de yaklaşın

Andronicus,

Kaldırın bu ihtiyarı yerden ve kaşlarınızın çatılışı
Karşısında ölecek gibi olan kalbini ferahlatın.

SATURNİNUS :

Kalkınız Titus, Kraliçem beni yumuşattı.

TİTUS :

Sayın Lordum, size ve Kraliçeye teşekkür borçluyum.
Bu sözler ve güler yüzünüz bana yeniden hayat verdi.

TAMORA :

Titus, ben artık Romalı oldum ve yeni ülkemi
Sevgiyle benimsedim. Bu yüzden de dileklerimi
İmparatorumuza ulaştırabilir oldum.

Bu andan itibaren sona ersin tüm dargınlıklar
Andronicus ve saygılı Lordum yakınlarınız ve
Dostlarınızla aranızı bulmak izin verin benim
mutluluğum olsun.

Size gelince Prens Bassanius, İmparatoruma
Ben söz verdim –ki saygıda artık ona kusur
etmeyeceksiniz.

Ve yaşayacaksınız korkusuzca – Lavinia size gelince,
Öğüdümü dinleyin ve saygı ile diz çöküp
İmparatorumuzdan özür dileyin.

LUCİUS :

Özür diliyoruz ve gökteki Tanrılara ve İmparatorumuza
Yemin ederiz ki, tüm hareketlerimiz sadece
Kız kardeşimizin ve ailemizin namusunu savunmak
Amacıyla yapılmıştır.

MARCUS :

Tüm dürüstlüğümlle ben de katılıyorum buna.

SATURNİNUS :

Yeter. Gidin başımdan. Kesin bu lafları.

TAMORA :

Olmaz, olmaz, tatlı imparator. Dost olmalıyız hepimiz.
Bakın, Tribün ile yeğenleri hep birden diz çökmüştür.
Beni çiğneyemezsiniz, sevgilim, lütfen onlara
Dönünüz yüzünüzü, bakın onlara.

SATURNİNUS :

Marcus, senin ve kardeşinin hatırına,
Ve güzel Tamora'nın yakarmalarına uyarak
Bu gençlerin işlediği tüm suçları affediyorum.
Kalkın ayağa hepiniz!
Lavinia, her ne kadar beni bir sokak köpeği gibi
Yapayalnız bıraktınsa da, ben de kendime bir eş
buldum.

Ve yeminimi tutup, rahiplerin önünden bekâr
ayrılmadım.

Haydi bakalım, imparatorun sofrası iki yeni gelini
Birlikte ağırlayabilir. Lavinia,
Sen ve çevrendekiler de davetlimsiniz.
Tamora, bugün sevecenliğin günü olsun.

TİTUS :

Ve, eğer izniniz olursa, Sayın İmparator,
Yarın sabah bizlerle karaca ve panter avına çıkınız.
Ruhsatınız olursa köpeklerimiz ve borazanlarımızla
Size iyi sabahlar dileriz.

SATURNİNUS :

Öyle olsun Titus ve barışalım.
(*Hepsi çıkar.*)

1.PERDENİN SONU

İKİNCİ PERDE

Birinci Sahne

(Roma. Sarayın Önü
AARON sahneye gelir.)

AARON :

Yüceldi artık Tamora, Olimpos'un zirvesine.
Kaderin oklarından saklı, oturuyor tepede.
Korunuyor yıldırımın çatırtısından ya da alevinden
şimşegin.

Soluk kıskançlıkların erişemeyeceği bir noktada.

Nasıl karşılarsa altın güneş sabahı

Ve parlatırsa keskin ışıkları ile okyanusu

Ve ışıldayan arabasıyla gezerken gökyüzünde

Nasıl bakarsa en yüksek dağların tepesinden

İşte, Tamora da öyle.

Onun dileğine bağlanmış yeryüzünde saygınlık

Ve çatılan kaşına tabi olmakta erdem,

Böylece Aaron, sen de yüreğini pek tut ve sevgilin

İmparatoriçe ile yükselmeye hazır ol.

Uzun süredir Aaron'un efsunlu gözlerine takılıp

Ve Kafkas Dağına zincirlenmiş Prometheus gibi,

Sana aşk zinciri ile bağlanmış olanın şansından yararlan.

Kurtul artık kölelik giysileri ve düşkünlüklerden.

Parlayacağım yeni imparatoriçenin yanında;

İnci ve altınlara kavuşacağım onun hizmetinde.

Hizmetinde mi dedim? Esirim olan o kraliçe ki-

Bir Tanrıçadır. Semiramis'in kendi, su perisi,

Bu deniz kızı ki, tutsak aldı kendisine Roma'nın

Saturnine'sini,

Batıracaktır sonunda onun ve Roma'nın gemisini

Hey, ne oluyor? Bu gürültü de ne?

(DEMETRIUS ile CHIRON sahneye girer. Birbirlerine kafa
tutmaktadırlar.)

DEMETRIUS :

Chiron, yılanması gerekir aklının ve başına toplanması,

Çekilmen gerekir benim gezdiğim yerden, hele

Önemsediğimi bildiğin bir konuda.

CHIRON :

Demetrius, nereden geliyor, bu kendini üstün görmek?
Bu konuda hangi hakla üzerime geliyorsun?
Aramızda bir iki yaş farkı var diye.
Neden ben daha zayıf olayım ya da sen üstün?
Senden aşağı kalır hiçbir yanımla yok benim.
Sevdiğim kadına ulaşacağımdan eminim.
Ve işte kılıcım sana bu konuyu kabul ettirecektir.
Ve Lavinia'ya olan aşkıma kanıtlayacaktır.

AARON : (*Kendi kendine*)

Taş kafalar. Durulmayacak bu aşıklar, vuruşmadan.

DEMETRIUS :

Haydi oradan, çocuk, düşüncesiz annen
Astı diye bir dansçı kılıcını beline
En yakınına tehdide mi kalkarsın?
Çekil önümden. Nasıl kullanılacağını öğrenene dek
Kınına zıncı sürmeli senin kılıcının.

CHIRON :

Öyle mi, efendim? Ne kadar acemi olduğumu
Ve yüreğimin nasıl cesaretle dolu bulunduğunu
Şimdi kanıtlayacağım size.

DEMETRIUS :

Hey densiz oğlan, bu cüreti nereden buldun?
(*Kılıçlarını çekerler.*)

AARON : (*Aralarına girer*)

Amanın ne oluyor Lordlar?
İmparator sarayının önünde kılıç çekmek?
Ve böylesine açıkca çarpışmaya kalkışmak!
Bildiğime göre çekişmenizin nedenini, derim ki,
Eğer ilgililer de öğrenecek olurlarsa,
Milyonla altın verseniz kurtaramazsınız kellenizi.
Üstelik saygı değer anneniz Romalıların önünde
Ne mene aşağılanırdı, farkında mısınız?
Yazıklar olsun, hemen kesin bu kavgayı.

DEMETRIUS :

Hayır. Dönmeyecektir kılıcım kınına. Burada,
Beni böylesine aşağılayan kişinin
Boğazından aşağı bastırmadan dediklerini.

CHIRON :

İşte. Hazırım ben de ve kararlıyım.
Şom ağızlı korkak! Sadece dilinde senin yıldırımın

Ama iş görmekten acizdir kılıcın.

AARON :

Durun, dedim.

Got'ların taptığı tüm Tanrılar adına

Bu saçma çekişme hepimizi mahvedecek.

Soylu efendilerim, bir Prensine hakkına tecavüz

Ne kadar tehlikelidir, hiç düşündünüz mü?

Hani, Lavinia bu kadar kayıtsız ve ucuz mu?

Ya da Prens Bassianus öylesine soysuz mu ki-

Eşinin adına yapılan böyle bir sokak kavgasını

Göz ardı etsin, cezalandırmasın,

Ya da en azından öcünü almadan bıraksın.

Kendinize gelin, soylu beyler, imparatoriçe

Duyunca bu olayı, kulaklarınız fena çınlayacaktır.

CHIRON :

Vız gelir bana. Yok benim gözümde ondan başkası.

Lavinia'nın uğruna ölmeye hazırım ben.

DEMETRIUS :

Aklını başına topla, çocuk.

Lavinia'yı ağabeyin seçmiştir kendisine.

Bunu böyle bilesin.

AARON :

Sizler çıldırdınız mı? Bilmez misiniz Romalılar

Böyle konularda ne mene hırçın ve kıskanç olur?

Ve vermezler aşta rakiplerine hayat hakkı.

Dinleyin söylediklerimi. Bu çekişmenizle siz,

İdam hükmünüze imza atmaktasınız.

CHIRON :

Dedim ya, Aaron. Tutulduğum Lavinia'ya ulaşmak

Ve ona sahip olmak uğruna bin kere ölmeye hazırım.

AARON :

Sahip olmak mı, peki nasıl?

DEMETRIUS :

Neden bu kadar garipsedin bu olayı?

Kadın değil mi o? Demek ki sevimlidir.

Kadın değil mi o? Demek ki elde edilebilir.

Lavinia değil mi o? Demek ki aşık olunabilir.

Çarkın altından ne kadar su geçtiğinin

Farkında mıdır değirmenci? Ve biliyoruz ki,

Yarım somunu yerine bir dilim çalmak evlâdır.

Bassianus imparatorun kardeşi, tamam ancak

Ondan iyileri de takmıştır Vulkan'ın boynuzlarını.

AARON : (Kendi kendine)

Öyle ya, tıpkı Saturnine gibi.

DEMETRIUS :

Öyleyse neden sapsın umutsuzluğa

Kalbe giden yolları bilen kişi?

Hiç görülmemiş midir, bakıcısının burnu dibinden

Avlanıp kaçırıldığı yavru karacanın!

AARON :

Yanılmıyorsam bir kaçırma macerası

İkinizi de doyurabilecektir.

CHIRON :

Sıra ikimize de gelecek ise, evet.

DEMETRIUS :

Aaron nasıl da kavradın olayı.

AARON :

Sizler de anlasaydınız bunca patırtıya

Gerek kalmazdı. Dinleyin beni,

Sonuca çarpışarak gideceğiniz yerde

Daha akıllıca olmaz mı, beraberce ulaşırsanız?

CHIRON :

Benim buna bir diyeceğim olmaz.

DEMETRIUS :

Ben de öyle. Sıram geldiği sürece.

AARON :

Utanın! Kavga edeceğinize birleştirin amacınızı.

Strateji ve politika ile varmalısınız sonuca.

Anlayın ki, ulaşmakta zorlandığınız şeyi,

Ne yoldan olursa olsun, elde etmeniz, buna bağlıdır.

Bassianus'un aşık olduğu Lavinia, inanın bana,

Herhalde Lucrece'den daha namuslu değildir

Sürüncemede kalmadan kestirme yoldan

Gitmeliyiz ve sanırım buldum onu.

Lordlarım, yarın büyük bir av partisi var;

Roma'nın tüm güzelleri çıkacaktır geziye.

Ormanda yollar geniş ve işinize uygundur.

Ve kimsenin uğramadığı kuytu köşelerde

Hıyanete ve tecavüze uygun yerler bulunur.

O yere sürükleyebilirsiniz istediğiniz o güzel karacayı

Sözle olmasa bile zorla elde edebilirsiniz.

Ya bu yoldan giderseniz ya da vazgeçerseniz hepten.

Gelin, gelin, imparatoriçemizin keskin zekası
Hiyanete ve öç almaya yatkındır. Açacak olursak;
Kendisine amacımızı, mutlaka yönlendirir
Öğütleri ile çalışmalarımızı.
Ancak bu yoldan ulaşırsınız ortak amacınıza.
Aranızda çekişmeye gerek kalmadan
İmparatorluk sarayı söylentilerin evidir.
Konuşan diller, izleyen gözler ve dinleyen kulaklar ile
Doludur. Ormanlar ise acımasız, korkunç,
Sağır ve dilsizdir. İşte kahraman gençler,
Orada saldıracaksınız ve sıranız gelecek sizin.
Göklerin gözünden gizli, doysun orada hırsınız
Sırayla keyfini çıkarın Lavinia'nın hazinesinin.

CHIRON :

Öğütlerin korkaklığa hiç yer vermiyor.

DEMETRIUS :

Ne olursa olsun, razıyım. Erişmeliyim içimdeki ateşi
Söndürecek kaynağa ve kurtulmalıyım bu baskıdan
Cehennemin ateşli ırmağına dek izleyeceğim onu.
(Çıkarlar.)

İkinci Sahne

(Roma civarında bir orman.

*Ileride bir av köşkii görülmür. Borazanlar ve av köpeklerinin
havlamaları duyulur.*

*TITUS ANDRONICUS sahneye girer. Yanında izleyenleri,
avcılar ve oğulları; MARCUS, LUCIUS, QUINTUS ve
MARTIUS vardır.)*

TITUS :

Avımız başlıyor, günümüz sevinçli ve parlak,
Tarlalar buğulu ve orman yemyeşil.
Dağlalım ve çepeçevre saralım,
İmparatoru ve güzel eşini uyandıralım
Çalsın av borazanları ve ayaklandıralım prensimizi.
Yankılansın tüm çevremiz avcının narasıyla,
Oğullarım, sizin as göreviniz, ki benimki de
Öyle olmalı, ayrılmamaktır imparatorun çevresinden.

Bu gece düşlerim tedirgin etti beni
Neyseki doğan güneş yeniden ısıttı kalbimi.
(Çanlar ve Borazanlar çalınır. Sahneye SATURNINUS, TAMORA, BASSIANUS, LAVINIA, DEMETRIUS, CHIRON ve hizmetkârı girer.)

Sayın majesteleri, iyi günler dilerim.
Size de öyle, iyi günler Kraliçem.
Söz verdiğim üzere çalışıyor av boruları.

SATURNINUS :

Ve güçlüymüş borucularımızın gırtlakları,
Sayın Lord, her ne kadar yeni evliler için biraz erkense de

BASSIANUS :

Lavinia, sen ne dersin bu görüşe?

LAVINIA :

Hayır, derim. Ben iki saatten beri ayaktayım,
Sayın Prensime.

SATURNINUS :

Öyleyse gelin. Atlara ve av arabalarına binelim.
Ve başlasın avımız. (TAMORA'ya) Madam bu sabah
Romalılar'ın avcılığına tanık olacaksınız.

MARCIUS :

Sayın Lordum, köpeklerim en yüksek kayalara
Tırmanır ve gururlu panteri bile yuvasından çıkarır.

TITUS :

Atlarımız da vadide uçan kırlangıçlar gibidir.
Nereye kaçsa avımız izlemekten kaçınmaz.

DEMETRIUS :

Gel Chiron, at ve köpek gerekmiyor bize
Avımız olan nazlı ceylanı tenhada yakalamalıyız.
(Hepsi sahneden çıkar.)

Üçüncü Sahne

(Ormanda kuytu bir yer.

AARON sahneye girer, elinde bir torba altın vardır.)

AARON :

Akıllı olan biri, ağacın dibine bunca altını
Gömen ve ondan faydalanmaktan uzak kalan
Beni görecektir olsa aklımı kaçırdığımı sanır.

Böylesine kaçık olduğumu sanan, sonra şaşırarak,
Bu altınlar, ustaca kullanıldıklarında
Herkesi parmak ısırtacak bir hiyanete
Alet olacaklardır ve işte böyle,
Yattığınız yerde, düşmanlarımızın mahvına neden olun.
İmparatoriçenin kasasından aldığım güzel altınlar.
(Altınları toprağa gömer.
TAMORA sahneye girer.)

TAMORA :

Benim sevgili Aaron'um. Neden böyle hüzünlü?
Etrafımız hep sevinç ve aşkla doluyken.
Dallarda kuşlar tatlı türküler söylüyor.
Güneşin keyfiyle yılanlar bile kıvrılıp yatmış.
Serin rüzgârın soluğuyla titriyor yemyeşil yapraklar
Ve süslüyorlar her yanı oynaşan gölgelerle.
Gel Aaron, oturalım, bu gölgelik tatlı yerde.
Hiç durmayan yankılar, köpekleri şaşırtırken
Borazanların seslerine de yanıtlar veriyor.
Sanki aynı anda iki av sürülürmüşçesine.
Biz de oturalım ve onların havlamalarını izleyelim.
Ve sanıldığı üzere önce zıtlıktan sonra
Gezici Prens ile Dido tam varırlarken anlaşmaya
İyi kalpli bir fırtınanın onları koruyan
Akıllı bir mağaraya sürdüğü gibi, biz de
Sarılalım birbirimize,
Doyunca isteklerimize, dalalım tatlı uykuya
Köpekler borular ve güzel öten kuşlar.
Bebeğini uyutan süt ninenin ninnisini çağırırsınlar bize.

AARON :

Kraliçem, Venüs yönlendiriyor isteklerimizi,
Oysa ben Satürn'ün etkisi altındayım.
Nedendir ölüme dönmüş gözümün donukluğu
Durgunluğum ve bu dumanlı hüznüm?
Yapağı gibi kıvırcık saçlarımın şimdi açılmaya
Başlaması, tıpkı can almaya hazırlanan engereğin
Avına saldırmadan kıvrım kıvrım olması gibidir.
Hayır, madam, bunlar zayıflığımın belirtileri değil
Kalbimde öç tutuşmakta, elimde ölüm var,
İntikam ve kan zonklatıyor beynimi
Bak, Tamora, ruhumun kraliçesi
Erişmeyi umduğum cennetin kendisisin.

Bugün Bassianus'un sonu gelecek,
Onun bülbülü kaybedecek bugün dilini,
Oğulların onun namusuyla oynaşacaklar
Ve Bassianus'un kanıyla yıkayacaklar ellerini
Görüyor musun bu mektubu? Al lütfen onu eline
Ve imparatora ver ölüm sarılı bu parşömeni
Ve bana başka soru sorma sanırım bizi gözleyenler var.
İşte başlarına geleceğin farkında olmadan
Avlarımız giriyor avucumuzun içine.

TAMORA :

Ah benim tatlı zencim, canımdan çok seviyorum seni.

AARON :

Dikkatli olun İmparatoriçem. Bassianus geliyor.
Onunla bir tartışma açınız. Ben de çağırayım
Oğullarınızı ki, tartışmanın sonunu getirsinler.
(BASSIANUS ile LAVINIA sahneye girerler.)

BASSIANUS :

Kimler varmış burada? Roma'nın ünlü İmparatoriçesi.
Çevresindeki süslü koruyuculardan yoksun
Yoksa Avcıların Tanrısının kendisi mi? Kutsal
korucularından
ayrılıp ormanda sürek avına katılmış.

TAMORA :

İzimizi sürmeye kalkan terbiyesizler
O Tanrıça'nın sahip olduğu söylenen güçlere sahip
olsaydım,

Şu anda boynuzlarla süslenirdi şakaklarınız
Ve Acteon'un başına geldiği gibi,
Av köpekleri takılırdı bu yeni avın peşine
Münasebetsiz, dikizci.

LAVİNİA :

İzninizle Sayın İmparatoriçe,
Anlaşıyor ki boynuz takmakta ustalığınız var
Zenci dostunuzla kalabalıktan sıyrılmış
Ve özel denemelerinize ruhsat vermişsiniz.
Tanrı korusun bugün kocanızı av köpeklerinden
Yazık olur, onu geyik sanıp saldıracaklar üzerine.

BASSIANUS :

İnanın bana Kraliçem sizin kara zenciniz
Lekeli, nefret uyandıran ve garipsenen
Vücudunun rengi ile namusunuzu karartmakta.

Neden terk ettiniz bütün izleyicilerinizi
Ve inip kar beyazı, güzel atınızdan
Geldiniz böylesine kararmış bir yere?
Eğer iğrenç istekler sürüklemediyse sizi,
Neden gezersiniz bu barbar zenci ile başbaşa?

LAVİNİA :

Ve basılınca bu kaçamağınızda, saygıdeğer
Eşimi terbiyesizlikle suçlamaya kalkıyorsunuz.
Lütfen, gidelim artık buradan ve bırakalım
Kuzguni dostu ile tadını çıkarsın dünyanın.
Bu kuytu köşe onlara çok uygun bir yer.

BASSIANUS :

İmparator kardeşime duyurulacaktır bu.

LAVİNİA :

Evet, alın yazısı olmamalı böyle kaçamaklar.
Neden üzölsün böylesine Sayın İmparator.

TAMORA :

Nasıl dayanıyorum bu hareketlere bilemem.
(*DEMETRIUS ile CHIRON gelir.*)

DEMETRIUS :

Neler oluyor Saygıdeğer Kraliçe ve annemiz,
Neden bu kadar solgun ve donuksunuz?

TAMORA :

Soluk benzim sebepsiz mi sanırsınız?
Bu ikisi, sürükledi beni bu ıssız yere.
Gördüğünüz gibi bu garip vadide ağaclar bile
Yaz olmasına karşın donuk ve mutsuz
Sarmaşıklar ve lanetli yosunlar bürümüş.
Buraya girmiyor asla güneş ve canlılar yaşamıyor burda.
Sadece gecenin baykuşu ya da uğursuz kuzgunu.
Ve gösterdikleri zaman burasını, anlattılar ki,
Gecenin ölümcül karanlığında, burası,
Binlerce şeytan ve de binlerce yılanın ısıkları
Onbinlerce kurbağa ve bir o kadar da böceğin
Çıgıllıkları ile dolarmış. Bunları işiten
İnsanoğlu ya hemen aklını oynatır
Ya da kalp sektesinden ölürmüş.
Bunları anlattılar ve ardından
Bağlayacağız seni şu porsuk ağacına
Ve yapayalnız bırakacağız dediler.
Ve hakaretler yağdırdılar bana sayısız,

Şehvet düşkünü Got ve türlü küfürler ki,
Duymamıştı böylesini kulaklarım bugüne kadar.
Talihim yavermiş – siz geldiniz.
Onların bana yapmak istediklerini
Şimdi siz uygulayın onlara ve öcümü alın.
Alın öcümü, yoksa artık size oğullarım diyemem.

DEMETRIUS :

İşte oğlun olduğumun kanıtı.
(*BASSIANUS'ı hançerler.*)

CHIRON :

Bu da benden. Gücümü kanıtlamak için.
(*O da hançerler ve BASSIANUS ölüyor.*)

LAVİNİA :

Aman, imdat Semiramis – hayır Barbar Tamora
Canavarlığına senin başka ad yakışmaz.

TAMORA :

Ver o hançeri bana – görsün oğullarım
Anneleri öcünü almasını nasıl bilir.

DEMETRIUS :

Acele etmeyiniz efendim. Onun başına
Daha neler gelecek. Önce samanı dövmek,
Sonra sapını yakmak gerekir.
Bu küçük hanım namusunu öne sürmüş
Ve evlilik yeminin ve sadakatinin gölgesinde
Size karşı gelmeye kalkışmıştır. Tüm bunları
Yapacak ve hâlâ sağ kalacağını mı sanıyor?

CHIRON :

O sağ kalırsa, ben de haremağası olmaya razıyım.
Atalım kocasını bir çukura ve sıcak cesedi
Şehvetimize yastık olsun.

TAMORA :

İstediğiniz gibi balını tattıktan sonra sağ
Bırakmayın bu arıyı – Sonra bizi ısırabilir.

CHIRON :

Merak buyurmayınız. Önlemini alırız.
Gelin bakalım küçük hanım, şöyle,
Özenle sakladığınız namusunuzun bir tadına bakalım.

LAVİNİA :

Ah! Tamora! Sen de kadınsın ama—

TAMORA :

İşitmek istemiyorum. Götürün şunu.

LAVİNİA :

Soylu Lordlar, yalvarın ona benim adıma.
Bir kelime söylememe izin versin.

DEMETRIUS :

Dinleyin onu, Sevgili Madam, gözyaşları
Sizin zaferiňizdir. Ancak kalbiniz,
Yağmura boyun eğmeyen çakmak taşı gibi olmalı.

LAVİNİA :

Dişi kaplanın yavrusu anasına ders mi veriyor?
Körükleme onun kızgınlığını— o ateşi sana o verdi.
Ondan emdiğin süt mermere dönmüş içinde.
Daha bebek yaşında canavardın sen,
Yine de, her oğlu eş olmaz, annelerin
(CHIRON'a döner.)

Acaba siz, bir kadına acıması için aracı olmaz mısınız?

CHIRON :

Ne demek o? Piç olduğunu mu söylemek istiyorsunuz?

LAVİNİA :

Doğru. Karganın kuğu yavruladığı
Görölmüş şey değildir. Yine de işitmişim ki
Ah! Şimdi yetişseydi imdadıma – bir arslan
Merhamete gelince, razı olmuş tırnaklarının sökölmesine
Derler ki, bazen kuzgun, üvey yavrulara bakmakuğruna
Yuvadaki kendi yavrularını aç bırakırmış.
Ah kalbiniz karşı gelse de,
Sizler taş kalpli olmayın ve merhamet gösterin bana.

TAMORA :

Merhamet nedir bilmem ben. Götürün şunu.

LAVİNİA :

Ah izin verin, öğreteyim. En azından babamın adına
Unutmayın. Hayatınızı bağışladı. Oysa öldürebilirdi.
İnatçı olmayın. Tıkalı olmasın kulaklarınız.

TAMORA :

Bana hiç hakaret etmemiş olsaydın bile
Baban adına büsbütün merhametsizim.
Oğullarım, kardeşinizi unutmayın,
Adak vermekten vazgeçsin diye nasıl aktı
Gözyaşlarım ama vazgeçmedi katı yürekli Andronicus.
Bu yüzden, götürün onu ve yapın ne isterseniz,
Ne kadar kötü davranırsanız o kadar severim sizi.

LAVİNİA :

Ah! Tamora, yine iyi - kalpli kraliçe ol
Ve burada kendi elinle öldür beni.
Yaşamak için değildi deminden beri yakarmam
Bassianus ölünce zaten zavallı ben de vuruldum.

TAMORA :

Ne istersin benden, yaltak kadın, bırak eteğimi.

LAVİNİA :

Hemen ölmek için yalvarıyorum.
Ve bir şey daha var ki, kadınlık gururum,
Ağzıma almama izin vermiyor. Ah, kurtar beni
Onların ölümden beter şehvetinden
Marhemetli bir katil ol ve öldür beni
Ki yabana hiç açılmamış bedenim
Lekelenmesin bir çukurun dibinde.

TAMORA :

Yani sakınacak mıyım, hizmetlerinin bedelini
Sevgili oğullarımdan. Hayır. Hak ettiklerince
Bakacaklar senin tadına. Doyuracaklar şehvetlerini
senin bedeninle.

DEMETRİUS :

Haydi çok uzattın artık.

LAVİNİA :

Ya kibarlığın? Ya kadınlığın? Ah hain canavar!
Toplumumuzun lekesi ve ırz düşmanları
Yıkılsın dünyanız.

CHIRON :

Yeter artık, susturayım seni – getir kocasının
Cesedini, atalım Aaron'un gösterdiği çukura.
(DEMETRIUS cesedi çukura atar. CHIRON ile DEMETRI-
US, LAVİNİA'yı sürükleyerek çıkarlar.)

TAMORA :

Güle güle oğullarım, onu susturmayı unutmayın.
Görmedikçe tüm Andronicelerin sonunu,
Sönmeyecek gönlümde yanan intikam ateşi.
İrzına geçerlerken oğullarım bu perinin, ben de
Gidip bulayım sevgili zencimi.
(TAMORA çıkar. Sahneye AARON gelir. QUINTUS ile
MARTIUS'u getirmiştir.)

AARON :

Acele edin, soylu gençler. Bir panterin

Uyuduđu garip çukura getirdim, işte sizi.

QUINTUS :

Ne anlama geliyor, bilemiyorum, ama gözüm karardı sanki.

MARTIUS :

Bana da öyle geliyor. Utanmasam avı bırakıp uyumak isterdim.

(MARTIUS çukura yuvarlanır.)

QUINTUS :

Ne oldu? Dřtn m? Ne garip bir delikmiř bu!

Azgın dikenli bitkiler kaplamış ağzını

Ve yapraklarında yeni dökülmüş kan damlaları

Sanki gün ağırırken çiçekleri süsleyen çiy gibi taze,

lmcl bir çukur olmalı burası–

Ses versene kardeşim. Düřerken incittin mi bir yerini?

MARTIUS :

Aman, kardeşim. Kalbimi lanete bođdu, gören gözüm.

Bunları görmemeyi yeđlerdim.

AARON : (Kendi kendine)

Artık gidip İmparatoru getirmeli

Böylece kendi gözüyle görsün her şeyi.

Ve kanaat getirsin – kim öldürmüř kardeşini.

(AARON ıkar.)

MARTIUS :

Neden ilgilenmiyorsun benimle ve çıkarmak için

Beni, bu uğursuz ve kanlı çukurdan niye elini

vermiyorsun?

QUINTUS :

Garip bir korku sardı her yanımı

Kırıldı kolum kanadım – dondurucu bir ter bastı

Gözümün görmediđini kalbimde duyar oldum.

MARTIUS :

Kalbinin gözü doğru söylüyor.

Aaron ile bakın aşağıya ve grn

Ölüm ve kanla dolu bir korkulu ukur.

QUINTUS :

Aaron kayboldu ortadan. Bana gelince, merhametli

kalbim

İime korku salanı, gözlerimle görmeme engel oluyor.

Söylesene ne var orada?

Çocukluđumda bile, bilmediđim řeyden, korkmazdım ben.

MARTIUS :

Lord Bassianus yerde yatıyor, karnı deşilmiş.
Kurban edilmiş kuzu gibi, kalmış atıldığı yerde,
iğrenç, karanlık
Bu tanrıların cezası kan içici çukurda.

QUINTUS :

Karanlıksa çukur, nasıl anladın kim olduğunu?

MARTIUS :

Kanlı parmağındaki yüzüğün görkemli taşı
Yetiyor aydınlatmaya, bu karanlık çukuru.
Ve mezar taşında yakılmış soluk bir mum gibi
Ortaya çıkarıyor bu berbat çukurun içyüzünü
Ve ölmüş adamın soluk yanağını.
Gecenin yarısında bakirelerin kanına batmış Pyrumus'u
Aydınlatan ay soluk kalırdı bu yüzüğün yanında.
Aman kardeşim, titrese de elin yardım et bana,
Korku kalbini sarmış da olsa – benimki gibi–
Cehennemın meleğinin sisli ağzı kadar nefret uyandıran
Bu öldürücü ve korkulu çukurdan çıkmalıyım.

QUINTUS :

Uzat elini bana, ki çekmeye çalışayım seni dışarı.
Gücüm yetmezse eğer sana yapmaya bu hizmeti,
Belki o zaman, Bassianus'a mezar olmuş bu uğursuz
Çukurun rahmi beni de içine çeker.
Seni dışarı çekmeye sanırım gücüm yetmeyecek.

MARTIUS :

Yardımanın olmadıkça benim de buradan çıkacak
Gücüm kalmadı.

QUINTUS :

Ver bir daha elini. Bu sefer kaçırmayacağım.
Sen dışarı gelene kadar, ya da ben aşağı.
Sen bana gelmezsen – ben sana geleceğim.
(O da yuvarlanır çukura.

AARON ile SATURNINUS salınmaya gelirler.)

SATURNINUS :

Gel bakalım, benimle, göster bakalım şu çukuru
Ve kimdi içine atlayan şimdi?
Hey! Kimsin sen, az önce atlayan
Kara toprağın bu acayip yarığına.

MARTIUS :

Yaşlı Andronicus'un kötü yazgılı oğluyum.

Buraya getirilmişim, bu uğursuz zamanda
Ve kardeşin Bassianus'u öldürülmüş buldum.

SATURNINUS :

Kardeşim ölmüş mü? Alay ediyor olmalısın.
Eşiyle birlikte av köşkündeydiler.
Bu güzel sürekle avının biraz kuzeyinde
Bir saat bile olmadı ayrılalı.

MARTIUS :

Ondan nerede ayrıldığınızı bilemem ama
Ne yazık ki biz bulduk onun cesedini burada.
(TAMORA ve adamları ve onların ardından TITUS AND-
RONICUS ile LUCIUS'da sahneye gelir.)

TAMORA :

Kral Hazretleri buradalar mı?

SATURNINUS :

Buradayım Tamora, ancak öldürücü bir acı içindeyim.

TAMORA :

Kardeşiniz Bassianus nerede?

SATURNINUS :

Şimdi deştin yaramı, iyice?
Zavallı Bassianus, burada, ama öldürülmüş.

TAMORA :

Demek bu ölümcül mektubu getirmekte geç kalmışım.
(SATURNINUS 'a bir mektup verir.)

Bu vakitsiz acının nedenlerini açıklıyor bu yazı.
Ne kadar korkunç, en gösterişli gülücükler altlarında
Ne mene hainlikleri gizleyebiliyor.
(Mektubu okur.)

SATURNINUS :

"Eğer rastlamazsak biz ona, kolaylıkla,
Sevgili avcı, maksadımız Bassianus'tur bilesiniz.
O zaman siz hazırlayın onun mezarını.
Bildiğiniz şekilde ve sonra ödülünüzü bulun.
Bassianus'u gömmeyi kararlaştırdığımız çukurun
Başını kapatan porsuk ağacının dibini saran
Çalılarının dibinde yerine getirin bunu.
Ve bizim sonsuz dostluğumuzu kazanın."
Ah! Tamora! İşitilmiş şeyler mi bunlar!
İşte çukur burada ve başında da porsuk ağacı
Bakın bakalım, Bassianus'u öldürmesi gereken
Avcıları da burada bulabilecek miyiz?

AARON :

Sayın Lordum. İşte altınları da buldum. *Altın kesesini gösterir.*)

SATURNINUS : (TITUS'a)

Senin iki veledin, kana susamış hain köpekler,
Şu çukurun dibinde kardeşimi hayatından etmişler.
Haydi, çıkarın onları ve doğru hapse atın.
Kalsınlar orada bir süre ki onlar için,
Akla gelmedik işkenceler planlayalım.

TAMORA :

Aman ne şaşılacak, şey!
Bu korkunç çukurun içindeler.
Öyle mi? Hıyanet nasıl ortaya çıkıyor.

TITUS :

Ulu İmparator, yaşlı dizlerimin üzerinde
Bağışınızı diliyorum, akan acılı gözyaşlarımla
Lanetlenmiş oğullarımın suçlu oldukları
Saptanırsa, her şeye razı olurum.

SATURNINUS :

Saptanırsa mı? Gözlerinle görmüyor musun?
Kim buldu bu mektubu? Tamora sen miydin bulan?

TAMORA :

Andronicus. Yerde bulmuş onu.

TITUS :

Evet imparatorum. Ben buldum. Ancak
İzin verin oğullarımın kefilî olayım.
Ünlü atalarımın kutlu mezarı adına yemin ederim.
Sorularınızı yanıtlamak üzere suçluysalar.
Cezalarını çekmeye her zaman hazır olacaklardır.

SATURNINUS :

Kabul etmiyorum kefaletini, gel sen de peşimden.
Birileri öldürülmüş kardeşimi alsın – diğerleri de
Getirsin katilleri – tek kelime söyletmeyin
Suçları ortada çünkü, Tanrılar hakkı için
Ölümden kötü bir son bulsak da öyle
Cezalandırabilirsek onları.

TAMORA :

Andronicus, Krala yalvaracağım.
Korkma oğulların için, zarar gelmeyecek onlara.

TITUS :

Gel, Lucius, sakın onlarla konuşmaya kalkma.
(*Hepsi sahnedan çıkar.*)

Dördüncü Sahne

(Ormanda başka bir yer.

Imparatoriçenin oğulları DEMETRIUS ile CHIRON gelir. LAVINIA da yanlarındadır. Kadının ırzına geçilmiş, dili kopartılmış v elleri bileklerinden kesilmiştir.)

DEMETRIUS :

Haydi, git artık ve konuşabilirsen anlat.

Kim geçti ırzına ve kim kopardı dilini

CHIRON :

Aklından geçeni yazar ve anlatırsın derdini

Eğer elsiz kolların yazı yazmana izin verirse.

DEMETRIUS :

Görüyor musun? Nasıl işaretler ediyor, kaşı ve gözü ile.

CHIRON :

Haydi evine git. Tatlı su iste ve yıka ellerini.

DEMETRIUS :

Ne ses verecek dili ne de yıkayacak eli kaldı.

Bırakalım dolaşsın ormanda sessizce.

CHIRON :

Benim başıma gelseydi asardım kendimi.

DEMETRIUS :

Ama ilmiği atacak ellerin olsaydı.

(DEMETRIUS ile CHIRON çıkarlar. Av borazanları. Sahneye MARCUS gelir ve LAVINIA'yı görür.)

MARCUS :

Kimdir bu? Yeğenim mi? Nereye kaçıyor hızla böyle?

Kızım, bir dakika, nerede senin kocan?

Düştüysem tüm servetim feda – uyanmalıyım

Uyanık isem – başıma bir göktaşı düşsün ve

Ömür boyu uyanamayayım.

Konuş, sevgili yeğenim, hangi melun eller

Böyle kopardı ve kesti ve soydu seni. Elsiz kalan

O incecik kolların – ki krallar aralarında yatmak

için yarıştırlardı ve senin sevginden büyük

Bir şey olmadığına inanırlardı. Neden bir söz

söylemiyorsun bana?

Eyvah! Baldan tatlı nefesin gelip gittikçe

O gül dudaklarından akıyor dışarıya

Ilık bir su gibi al ve sıcak kanlar,
Rüzgârın karıştırdığı kaynak suları gibi.
Ve, ama belli, bülbülün dilini kesen hainin uğradın
tecavüzüne

Ve ele vermiyesin onu diye kesti senin dilini.
Ah! Şimdi çeviriyorsun utançla yüzünü öteye
Ve kaybettiğin kanlara aldırmadan,
Oysa üç musluklu bir çeşme gibisin ve
Hepsinden fışkıran kanlarınla bile utanmaktasın.
Bir buluta rastlamış Titan'ın yanakları gibi al al yüzün
Konuşabilir miyim senin yerine? Öyledir diyebilir miyim!
Ah! Duyabilsem kalbinden geçenleri ve huncımı dökmek
Üzere kime saldırdığımı hayvanı öğrensem
Saklanan acı, tıkanmış fırın gibidir.
İçinde duran kalbi kül eder.
Güzel Philomela, o da kaybettiğinde dilini,
Bilmişti üzüntüsünü örgüsüne dökmesini,
Ama sevgili yeğen, o şansı da almışlar senden
Karşılaştığın o hainden de hainmiş.
Kesmiş insafsızca Philomela'dan güzel nakış
Yapabilecek o nazik parmaklarını.
Ah! Kimse o canavar – bu güzel eller
Nasıl titreşirdi kavak yaprakları gibi
Utun telleri üzerinde – görmüş olsaydı bir kez!
Kıyamazdı öpmeye bile.
Süremezdi elini can bahasına.
İşitseydi yahut o bal tatlısı dilinden gelen
Cennet türkülerini, atardı elindeki bıçağı yere
Ve Trakyalı şairin dizinde uykuya dalan
Cehennem köpeği gibi, geçerdi kendinden.
Gel benimle, gidelim ve kör edelim
Babanın gözlerini – çünkü bu manzara
Hangi babayı kör etmez ki?
Bir saat süren fırtına, bastırır hoş kokulu bal mayasını.
Ya bir babanın aylar sürecektir gözyaşları neler yapmaz?
Kaçma benden. Bizler de seninle yas tutacağız.
Ah! Keşke, tutacağım yas, eziyetini azaltabilse senin.
(Çıkarlar.)

2. PERDE SONU

ÜÇÜNCÜ PERDE

Birinci Sahne

(Roma'da bir sokak.

Senatörler, Tribünler, Hakimler. Elleri bağlı MARTIUS ile QUINTUS idama götürülmektedir.

TITUS onlar adına merhamet dilenmektedir.)

TITUS :

Dinleyin beni sayın büyüklerim, Soylu Tribünler,
Acıyın ihtiyar yaşıma ve unutmayın ki, zorlu
Savaşlarda geçti, tüm gençliğim, uyuyabilesiniz
Diye sizler güvenle yataklarınızda.

Roma'nın zaferi yolunda dökmüş olduğum kanların
Ve nöbetini tuttuğum onca soğuk gecenin uğruna,
Ve şimdi izlediğiniz gibi yaşlı yüzümün
Kırışıklıklarını doldurmuş gözyaşlarım adına,
Merhamet gösteriniz, suçlanan oğullarıma.

Onların ruhları sanıldığı gibi kötü olmamıştır.
Şerefleri adına ölen yirmi iki oğlum için

Hiç gözyaşı dökmedim ben.

Bunlar içinse, ünlü Tribünler...

(Kendini yere atar.)

Kalbimin dinmez acısını ve parçalanan içimi

Gözyaşlarımla yazmaktayım şu kumlara.

İzin verin doyursun toprağın açlığını, gözyaşlarım
İki evladımın kanı ise utançla kızartacaktır kumları.

(Senatörler, Tribünler çıkar. Mahkûmlar götürülür.)

Ey kara toprak! Yağmurdan daha yakın olacağım sana

Bu yaşlı musluklardan akıtacağım gözyaşları ile

Körpe nisan ayının tüm sağanaklarından da fazla,

Yazın kurağında bile ıslatacağım seni ve

Kış gelince de sıcak gözyaşlarımla eriteceğim karı

Ve yeryüzünde kesintisiz bir bahar havası estireceğim.

Sende vazgeç artık, sevgili oğullarımın kanını emmekten.

(LUCIUS gelir, kılıcını çekmiştir.)

Ey sayılı Tribünler, ah ünlü yaşlılar!

Çözün oğullarımı ve değiştirin idam kararlarını

Şunu da söylemeliyim – bugüne dek hiç akmamış

Gözyaşlarım benim yerime konuşur oldular.

LUCIUS :

Saygıdeğer babam, yakarmaların boşuna,
Tribünler dinlemiyor seni. Kimse kalmamış,
Taşa toprağa konuşuyorsun.

TİTUS :

Ah, Lucius! Bırak kardeşlerin için sürdüreyim yakarmamı.
Ağırbaşlı Tribünler, bir kez daha yalvarıyorum.

LUCIUS :

Sayın Lordum, sözümü duyan Tribün yok ki, ortada.

TİTUS :

Olmasa da olur, evladım, zaten duysalar da
Dinlemeyeceklerdi – dinleyecek bile olsalar
Merhamet göstermeyeceklerdi – ama onlar aldırmasa da
Ben yakarılarımı sürdürmek zorundayım.
Bu yüzden duvarlara anlatıyorum derdimi.
Bir bakıma taşlar onlardan daha iyi
Hiç olmazsa sözümü kesmiyorlar.
Ağladığım zaman ise, ayağımın altında sakın
Bir şekilde ıslanıyorlar ve sanki
Benimle birlikte ağlamış gibi oluyorlar.
Togalara dönüşse, onlardan iyi Tribün bulamazdı Roma.
Taşlar balmumu gibi yumuşar, ama taştan sert olur

Tribünler

Taşların sesi çıkmaz ve aşağılamasını bilmezler.
Tribünler ise, uğursuz dilleri ile adamı idama yollar.
(Ayağa kalkar.)

Ama sen neden karşımdasın kılıcını sıyırmış?

LUCIUS :

Kardeşlerimi ölümden kurtarmak için
Çekmiştim kılıcımı, buna karşılık
Hakimler hayat boyu sürgüne mahkum ettiler beni.

TİTUS :

Ne kadar talihliymişsin. Dostluk göstermişler sana!
Ah, akılsız Lucius, farkında değil misin?
Roma artık vahşi kaplanların kol gezdiği bir yer olmuş.

Kaplan av arar ve Romalılar ise benim
Ya da benden olanları adak vermeye kararlı
Bu canavarlardan uzaklaştırılman,
Senin için inanılmaz bahtiyarlıktır.
Kim o, kardeşim Marcus ile gelen?

(MARCUS ile LAVINIA gelirler.)

MARCUS :

Hazır olsun yaşlı gözlerin ağlamaya.
Ya da onun yerine parçalansın soylu kalbin
Ak saçına kavurucu bir acı getirmekteyim.

TITUS :

Kavuracak mı? Bırak göreyim onu!

MARCUS :

Bu senin kızındı.

TITUS :

Evet. Öyledir. Sevgili Kardeşim Marcus.

LUCIUS :

Vah bana! Bu hali görmek ölüm benim için.

TITUS :

Kız yürekli oğlum. Kalk ayağa ve bak ona.
Konuş Lavinia, hangi alçak eller
Seni elsiz yolladı babanın karşısına?
Hangi çılgın denize su katmaya kalktı,
Ya da alevler içinde Truva'ya çıra götürüyor?
Acılarım doruğundaydı, sen gelmeden karşıma
Şimdi ise, artık Nil nehri gibi sınır tanımaz oldular.
Bir hançer verin, ben de keseyim elimi.
Bu el ki Roma için çarpışmıştı – hep boşunaymış.
Ve yaşam vererek acılarımı çoğalttılar.
Ve yararsız şekilde Tanrılara uzandılar.
Ve hep nafile işler yaptılar.
Şimdi ise onlardan beklediğim tek hizmet,
Birinin öbürünü kesmesidir, dibinden.
İyi ki ellerin kalmamış Lavinia,
Boşunadır Roma'ya hizmet verecek elin kalması
boşunadır.

LUCIUS :

Konuş zavallı kardeşim, kim yaptı sana bunu?

MARCUS :

Tatlı nağmeleri ile her kulağı büyüleyen
Aklından geçen türlü güzellikleri
Altın kafeste öten kuş gibi mutlu notalarla
Kulağımıza eriştiren, güzelim dilini de koparmışlar.

LUCIUS :

Öyleyse onun yerine siz söyler misiniz?

Kim yapmış bu işi?

MARCUS :

Ah! Böylece buldum onu, dolanıyordu ormanda.
Geçmeyen yarasından kurtulmaya çalışan
Bir karaca gibi saklanıyordu.

TİTUS :

O benim Karaca'mdı, ve onu bu hale koyan
Öldürmekten çok acıttı canımı
Çıldırılmış denizin ortasında,
Bir kayanın üzerinde durmaktayım.
Giderek artan dalgaların sonunda beni
İçine çekmesini bekliyorum.
Böyle gitti zavallı oğullarım idama
İşte, öteki oğlum, karşımda – sürülmüş
Ve işte kardeşim, gözyaşı dökmekte önümde
Hepsinden öte, parça parça etmekte kalbimi
Ruhumdan çok sevdiğim kızım Lavinia'nın bu hali.
Bu halde bir resmini görseydim, herhalde kaçırdım –
Aklımı – oysa işte dolanıyorsun karşımda bu halinde!
Elin kalmamış akan gözyaşını silecek,
Dilin de yok seni kurban edenin adını söyleyecek.
Kocanı da öldürdüler üstelik bu suç yüzünden
Kardeşlerin idama mahkum edildi ve ölecekler.
Bak Marcus, ah Lucius oğlum. Sen de bak
Kardeşlerini andığımda ıslandı genç yanakları
Kesilince solmaya yüz tutmuş zambağın
Üzerinde kalmış sabahın taze çiği gibi.

MARCUS :

Belki kocasının ölümüne dökülüyor bu gözyaşları.
Ya da suçsuz olduklarını bildiği kardeşlerine.

TİTUS :

Eğer onlar öldürdülerse kocanı – sevinmelisin,
Çünkü kanun onun intikamını alıyor.
Hayır – hayır yapamazlardı böylesine bir alçaklık.
Lafı bile ne mene üzdü kızkardeşlerini
Sevgili Lavinia, izin ver öpeyim seni dudağından
Ya da bir işaret ver, nasıl rahatlatabilirim seni?
Acaba yaşlı amcan ve can kardeşin Lucius
Ve sen ve ben, otursak hep birlikte bir çeşmenin yalağına
Sel basmış çayırda kurumayı bekleyen çamurlar gibi
Akan gözyaşlarımız yanaklarımızda kuruyana dek
Hep başlarımız eğik beklesek ve çeşmenin taze suyu

Gözyaşlarımızla acılaşıp ve salamuraya dönse.
Yoksa seninkiler gibi kessek mi ellerimizi,
Yoksa bizler de koparsak mı dillerimizi ve
Kalan uğursuz günlerimizi sessiz kuklalar gibi
Sürdürsek mi? Ne yapsak, ne yapsak?
Dilleri kalmış olan bizler acımızı arttıracak
Öyle şeyleri düşünsek ki, ileride bizi
Anacaklar hayrete düşsünler.

LUCIUS :

Sevgili babam, ne olur kes bu yakınmaları, baksana
Nasıl kıvranıyor zavallı kardeşim, izledikçe acını.

MARCUS :

Sabırlı olmalısın genç yeğenim. Marcus,
Sen de artık silmelisin gözlerini.

TITUS :

Ah! Marcus, Marcus, iyi kalpli kardeşim.
Mendilinin tümü gözünün tek damlasına yetmez.
Üstelik zavallı kardeşim ıslatmışsın zaten onları kendin.

LUCIUS :

Ah! Sevgili Lavinia, izin verirsen yanaklarını sileceğim.

TITUS :

Bak Marcus, bak. Yaptığı işaretleri anlar gibiyim.
Ağzında dili olsaydı, o da kardeşine
Benim şimdi söylediğimi yineleyecekti.
Onun erkek gözyaşları ile sıırıslam mendili
Kızının zavallı yüzünü kurutacak halde değil.
Ah! Nedir bu acıdan kaynaklanan sevgi
Cehenneme atılmış mutluluk gibi, umutsuz.
(AARON sahneye gelir.)

AARON :

Titus Andronicus, İmparatorumdan haber var size,
Seviyorsan eğer oğullarını, aranızdan biriniz
Lucius, Marcus, ya da sen, yaşlı Titus
Bir elinizi kesip krala yollayacaksınız.
O da buna karşılık oğullarını canlı yollayacak sana.
Böylece işlenen suçun fidyesi ödenmiş olacaktır.

TITUS :

Ah, nazik İmparator. Ah iyi kalpli Aaron.
Duyulmuş mudur, tarla kuşu gibi şakıyan kara karga?
Doğan güneşin getirdiği bu mutlu haber.
Sevinçle yollayacağım imparatoruma

Elimi işte!

İyi kalpli Aaron, yardım et ve keselim hemen.

LUCIUS :

Dur baba! Doğru olmaz.

Bunca düşmanı mat etmiş o soylu elin kesilmesi.

Benim elim yetiyormuş bu işe. Ben gencim ve boldur

kanım

Bu yüzden benim elim kurtarmalı kardeşlerimi.

MARCUS :

Hanginizin eli savurmadı ki Roma'yı kahramanca

Kanlı savaş baltasını vurmadınız mı, düşmanlara

Ve yıkmadınız mı kalelerini başlarına!

Ah! Çok değerli, ikinizin de elleri. Oysa

Uzun süredir boş durmakta benim ellerim

Yeğenlerimi kurtarmak için feda edersem birini,

Hiç olmazsa değerli bir iş yapmış olurum.

AARON :

Çabuk olun! Kimin eli gidecek?

Kararını gecikirse af umudu kaybolur.

MARCUS :

Benim elim yollanacak.

LUCIUS :

Tanrı aşkına olmaz.

TITUS :

Efendiler, daha fazla tartışmayalım.

Böyle geçkin otlar layıktır toplanmaya.

Demek ki benimki yollanacak.

LUCIUS :

Sevgili babam, oğlun olduğunu kanıtlamam için

İzin ver, kardeşlerimi ölümden ben kurtarayım.

MARCUS :

Babamızın adına ve annemizin aşkına

Kardeş sevgisinin yakışanını yapmama izin ver.

TITUS :

Siz aranızda anlaşırısanız eğer,

Vazgeçerim elimi yollamaktan.

LUCIUS :

Öyleyse gidip bir balta bulayım.

MARCUS :

Ama o baltayı kullanan ben olacağım.

(LUCIUS ile MARCUS çıkarlar.)

TİTUS :

Yaklaş yanıma Aaron. İkisini de kandıralım.
Elini ver ki, ben de sana benimkini vereyim.

AARON : (Kendi kendine)

Buna kandırmaca denirse

Ömrümce namuslu yaşar ve kimseyi kandırmazdım.

Ama seni başka türlü aldatmaktayım,

Yarım saat geçmeden anlayacaksın.

(TİTUS'un elini keser.

LUCIUS ile MARCUS geri gelirler.)

TİTUS :

Çekişmekten vazgeçin. Olan olmuştur.

Dost Aaron, götür elimi imparatora

Unutmasın, binlerce düşmana karşı

Korudu bu el onu, gömsün onu gerektiği üzere.

Oğullarıma gelince, dersin ki ucuza alınmış

Mücevherler sayarım onları, yine de pahalı

Sayılır, çünkü kendimin olanı bir daha satın alıyorum.

AARON :

Gidiyorum Andronicus. Bu el karşılığında

Az sonra bekle gelecektir oğulların yanına,

(Kendi kendine)

Yani kelleleri gelecek demek istiyorum.

Ah! Bu hiyanet! Nasıl da yağ bağlatıyor kalbime.

Aptallar iyilik yapsın ve beyaz adamlar merhamet arasın

Ruhunun yüzü gibi kara olmasını ister, Aaron.

(AARON sahneden çıkar.)

TİTUS :

Ah! Kaldırayım şu tek elimi göklere.

Ve çöksün harap bedenim toprağa,

Eğer bu acı gözyaşlarına acıyan çıkarsa

Ona sesleneceğim. (LAVINIA'ya) Ne o kızım,

Sen de yanıma diz çöküyorsun öyle mi?

Belki duyar gökler birlikte söyleyeceğimiz duaları.

Ya da karartır iç çekmelerimiz gök kubbeyi.

Hani nasıl alınca ıslak kucaklarına nemli bulutlar,

Karartırlar ya güneşi, öylesine.

MARCUS :

Ah! Kardeşim, göklerde dolaşmaktan vazgeç.

Ve bu dünyada olacakları konuşalım.

TİTUS :

Acılarım öylesine derin ki – dipleri yoktur.
Varsın öyleyse duygularım da onlar gibi dipsiz olsun.

MARCUS :

Yine de aklın yöneltmeli ağıtlarını.

TİTUS :

Başımıza gelenler akla sığar olsaydı.
Ben de sınırlardım acılarımı.
Gökler boşalınca toprağı sel basmaz mı?
Rüzgârlar çıldırınca, dönmez mi deniz, deliye.
Ve kaban dalgalarıyla saldırmaz mı, gökyüzüne?
Bu düğümlenmiş olayların ardında akıl var mı dersin?
Deniz oldum ben! Bak! İç çekmeleri kızımın
Nasıl dalgalandırıyor sularımı!
O ağlayan gökyüzü, ben de toprak.
Artık onunla dalgalanacak benim denizim.
Artık onun iç çekmeleri ile dolup taşacak benim toprağım
Giderek coşan bir sel – her şeyi boğacak.
Çünkü artık saklamaz bedenim onun acısını.
Bir sarhoş gibi kusacağım, bırakın beni,
Kayba uğrayanlara verilir bu izin ki,
Acı dilleri ile boşaltsınlar içindekilerini.
(*HABERCI gelir. İki baş ile bir kesik el getirmiştir.*)

HABERCI :

Sayın Andronicus. İmparatora gönderdiğin iyi elinin
Kötü karşılığıdır bu.
İşte soylu oğullarının
Kesilmiş başları ve işte kesik elin
Geri yollandı seni aşağılamak için.
Senin acıların onların eğlencesi oldu ve alay ettiler
iyi niyetinle!
Benim de yanıyor yüreğim, senin acını izlerken
Kaybettiğim babamı anıyorum, sana bakarken.
(*Haberci çıkar.*)

MARCUS :

Kaynayan Aetna donsun Sicilya denizinde
Ve kalbim sürekli yanan bir cehenneme dönsün
Davanılmaz artık bu felaketlere
Ağlayanla ağlamak biraz destek olabilir.
Ama alaya uğrayan eza, çifte ölüm demektir.

LUCIUS :

Ah! Bu akıl almaz görüntü. Nasıl derin bir yara!
Yine de kör olası yaşam sona eremiyor.

Eğer verseydi ölüm, adını taşımaya izin, yaşama –
Hayatın nefes almaktan başka anlamı kalmazdı.
(LAVINIA gelir TITUS' u öper.)

MARCUS :

Ah! Sevgili yavrum. İlaç olamaz yarasına bu öpücük–
Susuz kalmış yılanı sunulan donmuş su gibi.

TITUS :

Gelmeyecek mi, bu korkunç karabasanın sonu?

MARCUS :

Yeter. Yüze gülmek yersiz. Öl artık Andronicus.
Uyumuyorsun artık. Bak. Oğullarının kesik başları,
Kahraman elin kesilmiş ve ırzına geçilmiş kızın,
Tüm görüntü karşısında kansız kalmış, donuk
Oğlun ki sürgüne gönderilmiş ve ben, kardeşin senin,
Taştan bir gölge gibi, kaskatı ve soğuk
Ah! Vazgeçiyorum artık acılarımı sınırlamaktan.
Yol artık ak saçlarını kalan tek elinle,
Ve kazı dişlerinle elsiz kalmış kolunu.
Ve Tanrının cezası gözlerimizin gördüğü
Son görüntü olsun bu uğursuzluk.
Artık kükremeliyiz. Neden böyle suskunsun?

TITUS :

Hah! Hah! Ha!

MARCUS :

Neye gülüyorsun? Gülünecek zaman mı?

TITUS :

Neden mi? Akacak gözyaşım kalmadı da ondan.
Üstelik bu acılar bizim düşmanımızdır.
Giderek kör ederse gözlerimi akan gözyaşlarım,
O zaman nasıl seçerim intikamımın mağarasını?
Bu iki kesik baş sanki konuşuyor benimle
Ve bana gözdağı veriyorlar – alınmadıkça onların öcü
Ve bu kötülükler tıklımadıkça yapanların boğazına
Artık rahat yok bana bu dünyada
Haydi. Ne işler görmemiz gerek. Bir bakalım
Siz dertliler! Toplanın çevreme.
Şimdi teker teker, hepinize yemin ettireceğim.
Ki hepinizin alınacaktır intikamı.

Evet. Yemin edelim. Gel benim kardeşim.
Al sen şu başı eline ve ben de alayım.
Öbürünü tek elime. Lavinia, sen de görev almalısın
Bu işte. Al, tut dişlerinle benim kesik elimi.
Sana gelince genç evlat, gözükme artık gözüme.
Sen bir sürgünsün, kalamazsın artık burada.
Git Got'ların yanına ve orada bir ordu kur.
Ve eğer seviyorsan babanı, ki seversin sanırım,
Haydi, öp beni ve ayrılalım. Hepimizin
Yapılacak işleri var, artık.
(TITUS, MARCUS ve LAVINIA sahnedan çıkar.)

LUCIUS :

Elveda Andronicus. Benim soylu babam.
Roma'nın en çok acı çeken adamı.
Ve elveda mağrur Roma. Lucius dönene kadar
Yaşamından değerli kavlini bırakıyor sana.
Elveda Lavinia, benim erdemli kardeşim.
Ah! Eskisi gibi olabilseydin.
Artık Lucius da Lavinia da yaşamıyor.
Unutulmuşluk ve korkunç kederler içinde ancak.
Eğer Lucius sağ kalırsa, öcünü alacaktır sana yapılanın.
Ve mağrur Saturnine ile kraliçesini
Süründürecektir, Roma kapılarında,
Tarquin ile Kraliçesi gibi.
Got'lara gitmeliyim. Orada kuracağım orduyla
Roma'dan ve Saturnine'den öcümü almalıyım.
(LUCIUS sahnedan çıkar.)

İkinci Sahne

(TITUS'un evinde bir oda şölen sofrası kurulmuş. TITUS,
MARCUS, LAVINIA ve çocuk LUCIUS girer.)

TITUS :

Evet. Böyle işte. Oturun bakalım. Ama bakın,
Sadece alacağımız intikam için
Yeterli güce kavuşmak üzere yemeliyiz.
Marcus, acılarla çatılmış şu kaşlarını çöz.
Yeğenin ve ben, zavallı yaratıklarız ellerimiz yok.

Ve dayanılmaz acılarımızı anlatamayız,
Kollarımızı kavuşturup. Zavallı sağ elim benim
Ancak göğsümü hırpalamaya yetiyor.
Ve zavallı kalbim acılarla kıvrılır ve
Çırpınırken bedenimin boş zindanında
Bastırabiliyorum biraz bu elimle onu.
Ah, acılarımın yumağı, ancak işaretler ile
konuşabiliyorsun.

(LAVINIA'ya.)

Kalbin kafesinden fırlayacak gibi çırpınırken
Elsiz kollarınla onu bastıramıyorsun, değil mi?
İç çekişlerinle yarala onu, böğürerek öldür onu!
Ya da küçük bir bıçak al, dişlerinin arasına
Ve ufak bir delik aç, kalbine giden yerde.
Zavallı gözlerinden durmadan akan yaşlar.
Bu deliğe dolsun ve denizlerin tuzlu gözyaşları
Giderek boğsun hâlâ ağıt yakan zavallı kalbimi.

MARCUS :

Yapma kardeşim. Olmaz böyle. O zavallı genç kadına
Kendi eliyle kendisine kıymasına yol açacak
Şeyler söyleme.

TİTUS :

Ne oldu Marcus? Acıların seni şimdiden bunaltmış.
Ah Marcus aklını kaçırmak benden fazla kime yaraşır?
Hangi eliyle kıyacak ki canına?

Ah! Niye ellerden laf açıyorsun yine?

Tıpkı Aenas'a Truva'nın yakılmasını

Yineletmekle yarasını deşmek istermişsin gibi.

Hayır. Ellerle ilgili laf etmeyelim ki,

Anımsamayalım kendi ellerimizi kaybettığımızı,

Yazıklar olsun! Ne çılgınca konuşma, bu benimki,

Almasaydı Marcus, el lafını ağzına.

Sanki unutabilirmişiz ellerimizin olmadığını,

Haydi gelin yiyelim tatlı kızım ye şunu.

Burada içki yok! Bak Marcus, bak ne diyor –

Artık anlıyor gibiyim zavallının gizli işaretlerini.

Diyor ki – acısıyla kaynamış ve yanağından süzölmüş

Gözyaşlarından başka içki istemiyormuş.

Sessizce yakınan, giderek anlayacağım aklımdan

geçenleri.

Kutsal duaları yerine getirirken dilenen

Dervişler gibi, öğrenemedim işaretlerinin anlamını.
İçini de çeksen, elsiz kollarını havaya da kaldırsan,
Göz kırpsan ya da eğsen başını önüne, diz çöksen ya da
Bir işaret yapsan sabırla bir ABC düzeceğim onlardan
Ve deneyerek, ne demek istediğini çözeceğim inatla.

GENÇ LUCIUS :

Sevgili Büyükbaba, vazgeç bu acı yakarılardan,
Tatlı bir öykü ile sevindir zavallı halamı.

MARCUS :

Zavallı küçük oğlan, heyecanlandı ve
Dedesinin dinmeyen ızdırabı onun da gözüne yaş getirdi.

TİTUS :

Sakin ol, sevgili yavrum. Gözyaşlarıyla geldin dünyaya
Ve gözyaşları çabucak götürecek öbür dünyaya.

(MARCUS bıçağı ile tabağına vurur.)

Kime saldırdın ki o bıçakla Marcus?

MARCUS :

Ola, ola tabağına konan sineği öldürdüm efendim.

TİTUS :

Çık dışarı katil. Kalbime sapladın o hançeri.
Görmez olmuşken gözlerim zalimleri izlemekten
Masum bir canlıyı öldürmek yakışır mı,
Titus'un kardeşine. Çekil karşımdan.
Görüyorum ki artık birlikte olamayız şeninle.

MARCUS :

Üzgünüm Lordum, ama öldürdüğüm sadece bir sinekti.

TİTUS :

İyi ya, ya varsa o sineğin bir anası ve bir babası.
İncecik ve yaldızlı kanatlarıyla uçacaktı havada
Ve acılarımızı seslendirecekti her yerde
Zavallı zararsız sinek!

Vızıldayan şarkısıyla bizi eğlendirmeye gelmişti.
Ve sen onu öldürdün, bıçağınla.

MARCUS :

Özür dilerim efendim. Kötü talihli kara bir sinekti.
İmparatorun kara adamını andırdığı için
Onu vurmak zorunda kalmıştım.

TİTUS :

Vay! Vay! Vay!

Özür diliyorum sana çattığım için

Meğer yaptığın çok yerinde bir iş imiş.
Versene bana bıçağını, sanki evimize ve beni
Zehirlemeye gelmiş o zenciye ben de hançerleyeceğim.
Bir kez daha. Al sana. Bir de Tamora için.
Ah! Dostum! Bu derece düşkünümüüz ki!
İki kardeş bir araya gelince, soframıza bir kara sinek
Gibi sızan o melun zenciye bıçakladığımızı sanıyoruz.

MARCUS :

Zavallı adam. Acısı aklını aldı.
Artık gölgeleri hakikat sanar oldu.

TİTUS :

Haydi, kaldırın sofrayı. Lavinia sen gel benimle
Odana gidelim ve orada sana, eski zamanların acılı
Öykülerini okuyayım. Gel evlat, sen de gel bizimle.
Gençtir senin gözlerin. Benim yaşlı gözlerim
Okuyamaz olunca sen sürdürürsün okumayı.
(*Hepsi çıkar sahneden.*)

3. PERDE SONU

DÖRDÜNCÜ PERDE

Birinci Sahne

(TITUS'un evinin bahçesi.

TITUS ile MARCUS salınmaya gelir. Aralarından çocuk LUCIUS kollarında kitaplarıyla koşar. Onu koşarak LAVINIA kovalamaktadır.)

ÇOCUK LUCIUS :

Koru beni, büyükbaba! Neden bilmem
Halam Lavinia hep kovalıyor beni.
Görüyor musun, sevgili Marcus Amca,
Nasil koşuyor peşimden, zavallı tatlı halam
Ne yazık, ne istediğini anlayamıyorum.

MARCUS :

Gel yanıma Lucius. Neden yok halandan kaçmana.

TITUS :

Evlat, çok sever o seni – kötülüğü olamaz sana.

ÇOCUK LUCIUS :

Babam Roma'dayken çok severdi halam beni.

MARCUS :

Bu hareketleri ile acaba, sevgili yeğenim Lavinia,
Ne söylemek istiyor?

TITUS :

Korkma ondan Lucius, ne demek istiyorsa,
Bak gördün mü Lucius, çok önem veriyor sana
Galiba onunla gitmeni istiyor senin,
Ah, evlat, Cornelia nasıl okumuş idiye kendi oğullarına
Halan da sana okumuştı öyle, tatlı şiirler
Ve Tully'nin söylevlerini.

MARCUS :

Neler anlatmak istediğini sezemiyor musun?

ÇOCUK LUCIUS :

Sezmek mi? Sayın efendim ne anlıyorum, ne de
sezebiliyorum.

Yoksa bir sara ya da sinir nöbeti olmasın?

Çünkü birçok kere dedemden işitmişimdir.

İçine düşülen acı bazen çıldırtmış insanları

Felaket sonucu aklını yitirmiş, bu yüzden çekindim
Ancak, Sayın efendim, saygılı halamın beni en az
Annem kadar sevdiğine eminim ve
Çok kızgın olmadıkça toyluğumu ürkütmek istemez.
Yine de kitaplarımı atıp kaçmak zorunda kaldım.
Nedeni yoktu belki. Bu yüzden af edin beni.
Sevgili halam, amcam Marcus'la gidecekse
Ben sevinçle kalırım sizinle.

MARCUS :

Öyle yapacağım, Lucius.

(LAVINIA elsiz kolları ile LUCIUS'un düşürdüğü kitapları
karıştırmaktadır.)

TİTUS :

Evet Lavinia? Dikkat Marcus. Ne demek istiyor?
Yoksa, aradığı bir kitap mı var? Hangisi kızım?
Aç şunları evlat, hem sen daha taze okumuşsundur.
Nasil istersen kızım, tüm kitaplığım senin olsun.
İstedğini oku ve biraz da olsa acıların dinsin.
Sonunda gökler, mutlaka ortaya çıkaracak bu işi yapanı!
Neden yukarı kaldırıyor acaba sırayla kollarını?

MARCUS :

Yanılmıyorsam tecavüz edenlerin bir kişiden
Fazla olduğunu, yani hainlerin birleşerek
Tecavüz ettiklerini ya da onların cezasını
Göklerden beklediğini anlatmaya çalışıyor.

TİTUS :

Lucius, sayfalarını çevirdiği hangi kitaptı?

ÇOCUK LUCIUS :

Efendim, annem vermişti o kitabı bana.
Ovidius'un "Değişimler" adlı eseri.

MARCUS :

Kendi kayıplarını karşılamak için
Öbürlerinin arasından bu kitabı seçmesi bundanmış
demek.

TİTUS :

Acele etmeyelim. Görmüyor musunuz, nasıl,
Telaşla çeviriyor sayfaları. Yardım edin.
Ne arıyor acaba? Lavinia, ister misin, ben okuyayım?
Bu Philomel'in acılı öyküsü. Ve anlatır
Tereus'un hiyanetini ve tecavüzünü, yanılmıyorsam
Tecavüz olayı da senin asıl sorunun, değil mi?

MARCUS :

Bak kardeşim bak, nasıl arıyor sayfalarda.

TİTUS :

Lavinia, tatlı kızım, sen de böyle baskına mı uğradın?

Philomela gibi kandırıldın ve kirletildin

Kasvetli, acımasız, uçsuz bucaksız,

Ormanın kuytularında zorla ve acımasızca!

Bakın – bakın!

Evet. Avlandığımız ormanda öyle bir yer vardı!

Ah! Hiç çıkmamış olsaydık o uğursuz ava!

Şairin burada anlattığı gibi, cinayet ve tecavüz için

Hazırlanmış bir yerdi adeta.

MARCUS :

Tanrılar tragedyalardan hoşlanmaz olsalar,

Doğa böyle yerleri nasıl yaratır acaba?

TİTUS :

İşaret ver bize tatlı kızım, çevrende yalnız

Seni sevenler var, şimdi, korkma

Bu işi yapan hangi soylu Romalı idi?

Yoksa Saturnine bu kadar alçaldı mı, Targuin gibi?

Hani bırakıp ordusunu Lucrese'nin yatağına girmiş.

MARCUS :

Otur sevgili yeğenim – kardeşim sen de otur yanıma.

Apollo, Pallas, Jupiter ya da Merkürü

Bana ilham verin ki çıksın bu hıyanet ortaya

Lordum, bana bakınız – sen de bana bak Lavinia!

Şu önümdeki düzdüz kumda ellerini kullanmadan.

Adımı yazacağım ve sen de beni izle kızım.

(Asasını ağzıyla tutar ve ayakları ile itekleyerek kuma adımı yazar.)

Lanet olsun bizi bu durumlara sokan hainlere

Şimdi tatlı yeğenim, al şu asayı ve nihayet

İntikamımız için Tanrının ortaya çıkaracağı

Hainlerin adlarını yaz. Gökler yöneltsin

Kalemini ve açıkla acılarının kaynağını

Ki böylece biz de öğrenelim hakikatı ve hainlerin adlarını.

(Asayı ağzına alan LAVINIA'ya elsiz kolları ile itekleyerek kuma yazar.)

TİTUS :

Amanın. Okudun mu kardeşim, neler yazdı?

Stuprum, Chiron, Demetrius.

MARCUS :

Ne! Ne! Tamora'nın ırz düşmanı oğulları mı?
İşlemiş bu utanç verici ve kanlı suçu?

TİTUS :

Gökyüzünün ulu hakimi, bu kadar
Geç mi kalırsın işlenen cinayetleri duymak ve görmekte.

MARCUS :

Sayın Efendim, kapıp koyverme kendini, her ne kadar Bu
kumda yazılanlar isyana götürür en sakın beyni bile.
Ve bebeklerin bile akıllarını başlarından alır.
Efendim, diz çökünüz benimle, sen de çok Lavinia.
Ve sen de eğil, sevgili evlat Romalı Hektor'un umudu,
Ve and içiniz benimle – tıpkı Lucrece tecavüze
uğradığında

Nasıl yemin etmişse soylu Julius Brutus
İntikamını almak üzere, biz de öyle yapalım.
Ve akıllıca davranarak o mel'un Gotlardan intikamımızı
alalım.

Ya akacak kanları, ya biz de öleceğiz bu uğurda.

TİTUS :

Artık şüphemiz kalmadı ve sen çözdün bu gizi.
Ancak bu ayı yavrularını avlamaya kalkarsak
Analarını uyandırabiliriz ve eğer anlarsa durumu
O ki hâlâ aslana çok yakın ve yatarak sırt üstü
Aslanı uykuya çekmesini biliyor. Sonra da
Aklına eseni yaptıracak güçte oluyor.
Genç bir avcı ol, sen Marcus ve acele etme.
Şimdi gidip bir pirinç levha alacağım.
Ve çelik bir çubukla kazacağım bu isimleri
Ve saklayacağım. Öfkeli Kuzey rüzgârı
Dağıtsın kumları her bir yana, kâhin kadının dağılan
yaprakları gibi
Ey! Anlat bakalım, bu olaylardan sen nasıl bir ders
aldın, oğlum?

ÇOCUK LUCIUS :

Ben derim ki, Sayın Efendim, eğer bir erkek olsaydım
Şimdi Roma'nın boyunduruğunda olan bu kötü kölelerin
Analarının yatak odası bile güvenli olmazdı.

MARCUS :

Aferin evlat. Baban da kıymetini bilemeyen
Ülkesi adına böyle davranırdı, eminim.

ÇOCUK LUCIUS :

Sevgili amcam, hayatta kalırsam, mutlaka öyle yaparım.

TİTUS :

Gel benimle evlat. Silahhaneme gidelim
Lucius, seni donatacağım ve sevgili evlat
İmparatoriçenin oğullarına yollayacağım armağanları
Sen ileteceksin kendilerine haydi, haydi,
Bu görevi yerine getireceksin, değil mi?

ÇOCUK LUCIUS :

Evet dedeciğim, hançerimi de kalplerine saplarım.

TİTUS :

Öyle olmaz evlat, hayır, sana başka yollar göstereceğim.

Lavinia sen de gel – Marcus evim sana emanet
Lucius ile ben sarayın kapılarını zorlayacağız.
Ve emin olunuz ki, kabul görmesini bileceğiz.
(TİTUS, LAVİNIA ve GENÇ LUCIUS çıkarlar.)

MARCUS :

Ak gökler! Temiz kalpli birinin yakarılarını duyar da
Ona acımaz ya da derdine çare aramaz mısınız?
İzle Marcus, kendinden geçmiş kardeşini
Kalbindeki yaraların derin izleri
Savaşta kalkanına vurulan balta izlerinden çoktur.
Ve öylesine haklıdır ki intikamında – kendi unutabilir.
Ey gökler! Siz alın Andronicus'un öcünü.

İkinci Sahne

(Roma. Sarayda bir oda.

Bir yandan sahneye AARON, DEMETRIUS ve CHIRON girerler. Öbür yandan da GENÇ LUCIUS, yanında bir hizmetkârı ellerinde sarılı ve üzerleri yazılı silahlarla sahneye girer.)

CHIRON :

Demetrius, bak, Lucius'un oğlu gelmiş.
Bize bir mesaj getirdiği söyleniyor.

AARON :

Herhalde aklını kaçırmış dedesinin
Kaçık bir mesajı olmalı.

GENÇ LUCIUS :

Sayın Lordlar, elimden geldiğince saygı ile
Selamlıyorum sizleri ve iletiyorum size
Dedem Andronicus'un selamını.

(Kendi kendine)

Ve dilerim Roma'nın Tanrıları versin ikinizin de cezasını.

DEMETRİUS :

Hoş geldin, genç Lucius, neymiş getirdiğin haber?

GENÇ LUCIUS : *(Kendi kendine)*

Asıl haber artık çıktı ortaya,
İkinizin de suçlu olduğu – hainler ırz düşmanları!
Dedem, eğer kabul buyurursanız, çok sevinecek,
Silahhanesinde bulunan en güzide pusatları
Yolladı size ve bana tembih etti ki size söyleyeceğim,
Siz gençlerin Roma'nın umudu olduğunu bildirdi.
Ve işte getirdim şimdi ben görevimi yerine.
Vakti gelince kuşanırsınız armağan edilen bu silahları.
Ve şimdi izninizle *(Kendi kendine)* Kanlı haydutlar!
(GENÇ LUCIUS ile adamı çıkarlar.)

DEMETRİUS :

Bakalım neler getirmiş. Bir de parşömen
Yazılar yazılmış her yanına, dur bakayım.
(Okur) Cinayet işlememiş dürüst olan kişinin,
Gereği olmaz Arapların cirit ve yaylarına!

CHIRON :

Ah! Horatius'dan bir beyit bu! İyi biliyorum.
Yıllar önce okulda okumuştum.

AARON :

Ah! Horatius'dan bir beyit öyle mi?
Anladınız demek – tamam.
(Kendi kendine) Hay tanrım bir sınırı
olmalı eşek olmanın bile. Basit bir yaltaklanma
Olayı değil bu. Bence ihtiyar bunların
Suçlu olduğunu kestirdi ve yolladığı armağanlara
Her sardığı parşömene yaralayıcı bir beyit yazmış.
Eğer işitseydi bunları cin akıllı imparatoriçem
Alkış tutardı Andronicus'un gizli niyetine.
Ama bir süre bakalım onu rahat, kendi rahatsızlığında,
Ve işte böyle genç Lord'lar bizi Roma'ya getiren
O yıldıza hayranım, yabancıyken hatta daha ilerisi
Tutsakken, yükseldik en yücelere.

Doğrusu, sarayın kapısında, kardeşinin önünde
Yaşlı Tribün ile alay edebilmek içini ısıtmıştı.

DEMETRİUS :

Doğrusu hoşuma gitti. Böyle güçlü bir soylunun
Alttan alıp böylesine, armağan yollaması.

AARON :

Sayın Lord Demetrius, nedeni yok muydu bunun?
Siz de onun kızını ahbapça kullanmadınız mı?

DEMETRİUS :

Keşke o sıraya binlerce Romalı hanım katılsa
Ve şehvetimizi doyursalar peş peşe.

CHIRON :

Ne güzel bir dilek sevgi ile yüklü.

AARON :

Anneniz, burada olsaydı o da amin derdi bu dileğe.

CHIRON :

Ve üstüne yirmi bin tane daha eklerdi.

DEMETRİUS :

Gelin gidip Tanrılara yakaralım.

Annemiz sancılar içinde kıvranmaktadır.

AARON :

(Kendi kendine)

Tanrılar bizden vazgeçti.

Tapınacaksak şeytana tapmalıyız.

(Dışarıdan boru sesleri duyulur.)

DEMETRİUS :

İmparatorun borazanları! Neden çalışıyorlar acaba?

CHIRON :

Herhalde sevinçtendir. İmparator oğul sahibi olmuştur.

DEMETRİUS :

Susun! Kim bu gelen?

(Bir hastabakıcı gelir, kucağında zenci bir bebek vardır.)

HASTABAKICI :

İyi günler, Sayın Lordlar.

Lütfen söyler misiniz? Zenci Aaron'u gördünüz mü?

AARON :

Eh! Aşağı yukarı, ya hep ya hiç, işte Aaron karşınızda

Ve nedir istenen Aaron'dan şimdi?

HASTABAKICI :

Ah! Aaron. Hepimizin başı büyük dertte

Hemen yardıma koşmalısın yoksa en çok senin başın
derde girer.

AARON :

Neymiş o? Neler yumurtluyorsun sen?
Kimdir, o havluya sarılı, kolunda taşıdığın?

HASTABAKICI :

Ah kaçırabilseydim onu göklerin gözünden.
İmparatoriçe'mizin utancı ve Roma'nın rezaleti.
Doğurmuş bulunuyor Lordlarım, anneniz kurtuldu!

AARON :

Kimden?

HASTABAKICI :

Yani yavrusu geldi dünyaya.

AARON :

Güç versin ona Tanrı. Ne göndermiş Tanrılar?

HASTABAKICI :

Bir şeytan.

AARON :

İyi ya, demek Şeytan'dan kalmış hamile. Ne sevinç
verici bir durum!

HASTABAKICI :

Umutsuz berbat, kapkara ve utanç verici.
İşte bebek burada, kurbağa gibi çirkin
Ülkenin açık renklileri arasında bir kara leke
İmparatoriçemiz size gönderdi onu, senin mührün senin
damgan üstünde.

Ve şimdi onu vaftiz etmeni istiyor, kendi hançerinle.

AARON :

Kahretsin. Seni orospu! Alçaklık mı sayılır
Kara olmak? Tatlı yavru, sen güzel bir çiçeksin.

DEMETRİUS :

Hain. Ne yaptın sen?

AARON :

Senin düzeltemeyeceğin bir şey yaptım.

CHIRON :

Sen annemizi mahvettin.

AARON :

Sersem. Ben senin annenle yattım.

DEMETRİUS :

Ve şeytanın köpeği, sonunda annemizin

Tüm umutlarını berbat ettin ve
Yazıklar olsun – seni seçmiş olmasına.
Böyle bir köpeğin piçi de lanetli olur.

CHIRON :

Öldürmeli onu!

AARON :

Yaşayacak o!

HASTABAKICI :

Aaron, ölmeli, annesi öyle istedi!

AARON :

Ne diyorsun dadı, şunu bilin ki,
Benim kanımdan dünyaya geleni, ancak
Benim hançerim idam edebilir.

DEMETRİUS :

Dadı, ver onu sen bana deşivereyim
O kurbağayı kılıcımın ucuyla.

AARON :

Ama önce bu kılıç bağırsaklarını yere dökecektir.
(Kılıcını çeker ve bebeği HASTABAKICI'dan alır.)

Durun, caniler, kendi kardeşinizi mi öldürmek
İstersiniz? Bu yavrunun dünyaya geldiği sırada
Gökyüzünde parıldayan yıldızlar adına
Ve benim ilk oğlum ve vârisime
El kaldırına, yanıtını verecektir, hançerimin sivri ucu.
Dinleyin beni, prens bozuntuları, babasının elinden
Kimseler alamaz bu yavru avı,
Typhoon'dan olma tüm devleriyle Enceladus bile gelse,
Ya da ünlü Alcides, ya da tüm savaş tanrıları,
Kim olursanız siz, ödle, kalpsiz oğlanlar.
Beyaz badanalı taş duvarlar! Boyalı meyhane tabelalar!
Her renkten üstündür kömür karası,
Çünkü içine başka renk almayı hor görür.
Sürekli suyun içinde yıkandığı halde
Çıkaramaz okyanusun tuzlu suları.
Kuğu kuşunun bacaklarındaki siyahlığı
İmparatoriçeye söyleyin, benden olana
Ben sahip çıkarım, o uydursun bir mazeret.

DEMETRİUS :

Sevdiğine böyle ihanet mi edeceksin?

AARON :

Sevdiğim sevgilimdir, bu ise benim kendim.

Gençliğimin ve gücümün yankısı
Tüm dünyaya değişmem, ben onu.
Herkesten çok korumasını da bilirim.
Gerekirse yakarım Roma'da sizin gibileri.

DEMETRIUS :

Bunun yüzünden ömür boyu lekelenecek annemiz.

CHIRON :

Bu kaçamak yüzünden nefret edecek
Romalılar ondan.

HASTABAKICI :

İmparator kızacak ve idamını isteyecek.

CHIRON :

Bu ayıp hepimizin yüzünü kızartacak.

AARON :

Vay! Güzelliğe helâl mi gelirmiş kararmakla?
Kalbimizin yakınlıkları ve yönlendirdiği sevginin

sonucu

Yüz karartan bu aldatıcı renklilik midir?
İşte bu oğlan, başka bir gülücüğün aynası!
Bakın şu kara oğlana nasıl gülüyor babasına,
Ve bir gün diyecek ki! Ben seninim arslan baba
Unutmayan lordlarım bu sizin kardeşinizdir.
Size can veren aynı damarlardan aldı o kanını
Ve sizlerin de hapsedilmiş olduğunuz aynı rahimden
Çıktı o da dünyanın aydınlığına.
Evet hiç şüphemiz olmasın. Her ne kadar
Taşıyorsa da yüzünde benim damgamı, kardeşinizdir

o sizin!

HASTABAKICI :

Aaron, ne demeliyim İmparatoriçe'ye?

DEMETRIUS :

Evet. Aaron, sen söyle, ne yapmalıyız.
Katılırsınız biz de senin göstereceğin yola,
Hem sen çocuğuna sahip çık, hem kendimizi güvene
alalım.

AARON :

Öyleyse oturup bir düşünelim. Ancak
Oğlumla aranızda biraz mesafe bırakmalısınız.
Yanaşmayın bize. Şimdi güvenle konuşabiliriz.
(Hepsi oturur.)

DEMETRIUS :

Bu yavruyu kimler gördü?

AARON :

Gördünüz mü sayın Lordlar anlaştık mı

Kuzu gibiyimdir ben – ama kafa tutarsanız bu zenciye

Aaron'un fırtınası sürülmüş yaban domuzu ya da

dağların dişi kaplanı ya da

Coşan denizden ürkütücü olur.

Peki, söyle bakalım kaç kişi gördü yavrumu?

HASTABAKICI :

Doğumda ebe Cornelia ile ben vardık.

Ve tabii bir de onu doğuran kraliçemiz.

AARON :

İmparatoriçe, ebe kadın ve bir de sen, öyle mi?

Üçüncü ortadan kalkarsa, ikisi anlaşabilir.

Git Kraliçeye ve benden bu haberi ilet.

(HASTABAKICI'yı hançerleyip öldürür.)

Vıyak! Vıyak! Şişe geçirilecek domuz gibi vıyakladı.

DEMETRIUS :

Ne oluyor Aaron, neden yaptın bu işi?

AARON :

Ah, benim sayın Lord'um. Bu bir siyaset sorunu.

Nasıl olsa susmazdı uzun dili. Hayır izin veremezdik.

Hayır şimdi anlatayım size planımı

Buraya yakın bir yerde Muliteus diye bir Got yaşar

Dün akşam onun karısı da doğuracaktı

Onların çocukları sizin gibi sarışın olmuştur.

Hemen gidin evlerine, kadına altın verin

Ve anlatın olayı ikisine de ve bu yoldan

Çocuklarının nasıl ün kazanacağını anlasınlar

Benimki ile yer değiştirecek çocuğun

İmparatorun varisi olacağını açıklayın

Sarayda fırtınalar kopacağına, oynatır olsun

İmparator kendinin sandığı oğlanı dizinde

Unutmayın Lordlar, şunun hesabını ben gördüm.

(HASTABAKICI'nın cesedini gösterir.)

Artık onu ortadan sizin kaldırmanız gerekir.

Yakında boş tarla çok ve siz genç ve güçlüsünüz.

Bu işi bitirince fazla vakit geçmeden

Ebe kadını da bana gönderin

Ebe ile hemşire güven altına alınınca

Saraydaki kadınların boşuna çalacak çeneleri.

CHIRON :

Aaron, görüyorum ki, sen havaya bile sır vermiyorsun.

DEMETRIUS :

Tamora'ya yaptığın bu hizmet için,
O da, bizler de sana bağlı kalacağız.

(DEMETRIUS ile CHIRON dadının cesedini siirliyerek sah-
neden çıkarlar.)

AARON :

Şimdi kırlangıçlar gibi uçarak gitmeliyim
Gotların arasına orada kucağımdaki bu hazineyi
Saklayabilirim ve imparatoriçenin dostları
İle ilişki kurarım. Haydi bakalım kalın dudaklı
Bacaksız, hep sen açtın bu işleri başımıza
Yolda sana böğürtlen toplar, köklerle doyururum seni
Süt ve yoğurtla ve keçilerin memesini sağarak Dağda
bulacağım bir mağaraya saklanırım.
Seni bir asker yapacağım, kıtalara kumanda edeceksin.
(Sahnedən çıkar.)

Üçüncü Sahne

(Roma. Bir meydan.

TITUS sahneye gelir. Uçlarına yazılı kâğıtlar takılmış oklar
taşımaktadır. Yanında MARCUS, GENÇ LUCIUS ve başka-
ları vardır.)

TITUS :

Gel Marcus, gel. Böyle gelin dostlarım.
Evet. Soylu genç görelim bakalım okçuluğunu
Yayını iyice germelisin ve dümdüz uçmalı okun Adalet
Tanrıçası yeryüzünü terk etmiş.
Unutma Marcus, kayboldu o, kaçtı.
Dostlar hepiniz gidin işinizin başına, siz yeğenlerim
Okyanusa gidin ve ağlarınızı atın
Kısmetiniz varsa denizde yakalarsınız onu.
Ancak toprağın üstünde ne kadar az adalet varsa
denizlerde de o kadar hak yerini bulmalı.

Hah! Publius ve Sempronius, sizin göreviniz de bu,
Kazma ve kürekle kazın bu dünyanın en derin

yerlerini

Ve sonunda varınca cehennem kralının ülkesine
Verin ona bu dilekçemi, yalvarıyorum size

Hakkın yerini bulması için desteğine gerek var,

Bunu sana nankör Roma'da acılar içinde kıvranan

yaşlı Andronicus yolladı deyin

Ah Roma!

Haydi! Gidin hepiniz. Ancak rica ederim, dikkatli olunuz.

Savaş gemilerini bile teker teker arayın,

Kötü kalpli imparator, onu gemiyle kaçırtmış olabilir.

Evet, yakınlarım, hak yoluna çağrımızı yapalım artık.

MARCUS :

Ah! Publius! Ne acı bir olay değil mi?

Saygı değer amcan, böyle kendinden geçmiş.

PUBLIUS :

Bu nedenle Sayın Lordlarım, bize düşen görev

Gece ve gündüz yanından ayrılmamak olmalı

Onun suyuna giderek, kendisini hoş tutabiliriz,

Ki zamanla acıları hafiflesin biraz.

MARCUS :

Dostlarım, geçer gibi değil, onun acıları!

Gotlar ile birleşmeli ve vefasız Roma'dan

Almalısınız onun öcünü ve

Hain Saturnine'den intikamı alınmalı.

TITUS :

Evet! Publius! Evet. Saygı değer baylar?

Bulabildiniz mi o kadını?

PUBLIUS :

Hayır, Sayın Lordum. Cehennemden size selam getirdim

İstiyorsanız öcünüzü alacaksınız.

TITUS :

Bana gecikme haberi yollamakla haksızlık ediyor.

Dalacağım yerin dibindeki alevli göle

Ve bileğinden tutup çıkaracağım onu cehennemin

dibinden

Bak, Marcus, biz ufak çalılar gibiyiz.

Koca çınarlar gibi değiliz – öyle iri kemikli

Adamlar da değiliz, hani eski devlerin ölçülerine uygun

Ve Marcus, madem sırtımız çelik yapılı ama

Çekemeyeceği kadar çok acı yüklediler üzerine
Ve madem yok adalet ne cennette ne de cehennemde
Gökyüzüne yakaralım ve Tanrıları harekete geçirelim
Gel şimdi, al şu yayı, sen iyi okçusundur, Marcus.

(Ona ok ve yay verir.)

Al Jupiter, bu senin için, al Apollon,
Al Savaş Tanrısı bu da benim için.
Al sen de evlat, bu Pollos'a, işte bu da Merkürî'ye
Saturn'e, Caius'a ama Saturnine'ye yok!
Ona atılan ok rüzgâra karşı atılmış olur.
Haydi yavrum – Marcus sen de hazır ol, okunu atmaya.
Yazılar yazdım her birine ve başvurmadığım
Tanrı kalmadı.

MARCUS :

Dostlarım, oklarınızı sarayın bahçesine
Atınız ki, imparatorun gururu zedelensin.

TİTUS :

Haydi baylar, yay çekelim. *(Hepsi atar okunu)*
Ah! Mükemmeldin Lucius.
Aferin evlat. Yıldızların kucağında, Halas'e ulaştın.

MARCUS :

Sayın Efendim, ben okumu ayın üzerinden
Fırlattım. Mektubunuz şimdi ulaşmıştır Jupiter'e.

TİTUS :

Hah! Hah! Hah!
Publius, Publius, ya sen ne yaptın?
Gördün mü bak. Attığın ok koparmış
Boğa burcunun bir boynuzunu!

MARCUS :

Bu bir oyundu Efendim. Atınca Publius
Okunu, kızan Boğa, Anes'i öyle bir tepti ki,
Koçun iki boynuzu birden sarayın bahçesine düştü.
Ve kim buldu dersiniz onları sarayın bahçesinde?
İmparatoriçe'nin zalim zencisi ve görünce Kraliçe güldü
En iyisi onları, imparatora armağan etmeliyiz dedi.

TİTUS :

Demek öyle oldu. Soylu Efendim. Keyfini sürsün
imparator o boynuzların.
(Sahneye bir soytarı gelir, elinde sepet içinde iki güvercin vardır.)
İşte haberci – göklerden haberci geldi
Marcus, posta geldi sanırım

Efendi! Ne haber? Mektup getirdin mi bana?
Adaletle kavuşacak mıyım? Jupiter ne diyor bu işe?

SOYTARI :

Ya! Darağacı kuranları mı sorarsınız?
Derler ki indirmişler yağlı ilmikten
Çünkü idam haftaya ertelenmiş.

TİTUS :

Ama, Jupiter ne dedi, diye sordum ben sana.

SOYTARI :

Ah, efendim kimdir Jupiter bilemiyorum.
Onunla hiç kadeh tokuşturmadık.

TİTUS :

Haydi efendi sen bir taşıyıcı değil misin?

SOYTARI :

Tamam efendim. Sadece güvercinlerimin taşıyıcısıyım.

TİTUS :

Ama siz, gökten inmediniz miydi?

SOYTARI :

Gökten inmek mi? Ah! Saygılı efendim.

Ben hiç çıkmadım ki oraya.

Tanrı korusun, genç yaşında göğe çıkmak istemem.
Sadece, Tribünlere eidiyorum, güvercinlerimle birlikte.
Amcamla imparatorun adamları arasında
Bir anlaşmazlık çıktı, şikayetimi dile getireceğim.

SOYTARI :

Bakın, efendim, bu adam sizin sözlerinizin

Çok uygun bir taşıyıcısı olabilir ve güvercinlerini
Sunabilir sizin adınıza imparatora.

TİTUS :

Söyle bakalım. Sana öğreteceğim sözleri

Düzgün şekilde yineleyebilir misin, İmparatora!

SOYTARI :

Saygılı efendim. Heyhat! Benim hayatım

Hiçbir şekilde düzgün geçmemiştir ki!

TİTUS :

Yok! Yok! Gel yanıma. Karşı gelmek yok,

Güvercinleri sunacaksın imparatora

Ve benim adıma adaleti bulacaksın onun elinde

Dur! Dur! Tut şunları hizmetin karşılığı

Al şu parayı, kâğıt ve mürekkep verin bana!

Yazdıklarımı uygun bir şekilde sunarsın değil mi?

SOYTARI :

Tabii efendim.

TİTUS :

İşte yazdım sunacağım dilekçeyi
Önüne gelince İmparator'un, en önce
Diz çökeceksin ve ayağını öpeceksin
Ardından güvercinleri sunacaksın
Ve artık sana vereceklerini beklersin
Ben de orada olacağım. Korkmadan yap görevini.

SOYTARI :

Güvenebilirsiniz bana. Şimdi izninizle.

TİTUS :

Efendi, acaba bir bıçağın var mı?
Bakayım bir kez şuna – Bak Marcus
Sarsana verdiğim dilekçeyi şu bıçağa
Zavallı bir vatandaş olarak vereceksin
Dilekçeyi ve verdikten sonra bunu İmparatora,
Gene uğra bana ve dediklerini anlat lütfen.

SOYTARI :

Tanrıya emanet olun efendim. Dönüşte uğrarım.

TİTUS :

Haydi Marcus, biz de gidelim.
Publius, siz de gelin peşimden.
(Hepsi çıkarlar.)

Dördüncü Sahne

(Roma. Sarayın önü.

SATURNINUS, TAMORA, DEMETRIUS, CHIRON ve
LORDLAR ve diğerleri sahneye girer. İmparatorun elinde Tİ-
TUS'un saraya attığı oklar vardır.)

SATURNINUS :

Sayın Lord'lar, ne iştir bu? Böylesine sabrı
Zorlanan bir İmparator görmüş müdür, Roma?
Karşı çıkılıyor, rahatsız ediliyor ve yerini bulmayan
Adalet adına aşağılanıyor.

Lordlar, siz de biliyorsunuz ki, sükûnetimizi
İhlal eden ve ağızdan ağıza yayılan bu sözler.
Kanun uyarınca cezalandırılmış olan
İhtiyar Andronicus'un oğulları yüzündendir.
Çektiği acılar aklını zorlamış olabilir, ancak
Kızgınlıkları, dargınlıkları ve çılgınlıkları
Bizi hep böyle etkisi altında mı tutacak?
Şimdi de göklere yazıp adalet arıyor.
İşte buradaki Jüpiter'e ve bu da Merkür'iye
Bu Apollo'ya, bu da savaş tanrısına.
Roma sokaklarında uçuşan sevimli yazılar
Senato'ya kara çalmak değil mi?
Ve bizim adaletsizliğimizi ilan etmek, açıkça!
Olacak şey midir? Sayın Lordlar ne dersiniz
Kalmamış mı, yoksa adalet Roma'da
Ama ben yaşadıkça onun bu sözde kaçıklıkları
Yarattığı rezaletleri gizleyemez.
Yakında göreceksin, o ve onun yanında olanlar
Adalet Sataruninus'da yaşar ve şimdi uyumakta ise de
Kalkınca uykusundan dehşetle kesecektir,
Ona karşı gelen elleri.

TAMORA :

Benim iyi huylu Lordum. Güzel Saturnine
Hayatımın lordu, düşüncelerimin kumandanı.
Sakin olunuz ve kızmayınız Titus'un yaşlılığından
doğan kusurlarına
Oğullarını kaybetmiş olmanın acısı içindedir.
Onların ölümü kalbini derinden delmiş ve
İçine düştüğü acının doğurduğu
Bu saygısızlığı cezalandırmak yerine
Onu şefkatle avutmak gerekir. *(Kendi kendine)* Evet,
Böyle davranırsa akıllı Tamora, yutturabilir her şeyi
Ama Titus! Sana verdim cezayı. Hayatın ve karın ortada
Aaron da eğer akıllıca hareket ederse – hepimiz
Güvendedeyiz demektir. Geminiz limana demir attı sayılır.
(SOYTARI sahneye girer.)
Vay kim gelmiş? Bizimle görüşmeye mi
Geldin sen?

SOYTARI :

Evet. Öyle. Eğer sizde İmparatorluk
Rütbesi varsa, öyle olmalı.

TAMORA :

Ben İmparatoriçeyim. Ama şurada oturan
İmparatorun kendisidir.

SOYTARI :

Kendisi öyle mi? Tanrılar sizinle olsun
Size bu güvercinleri ve şu mektubu getirdim.
(*SATURNINUS mektubu alır ve okur.*)

SATURNINUS :

Tanrım. Götürün şunu. Asılacak hemen.

SOYTARI :

Kaç para verecekler ki bana?

TAMORA :

Haydi efendi, asılacaksın sen.

SOYTARI :

Asılacak mıyım? Demek, boynumu hazır
Tutmuşum yağlı ilmiğe!
(*SOYTARI ve Muhafızlar sahneden çıkar.*)

SATURNINUS :

Kötü niyetli ve dayanılmaz durumlar!
Bu haince hareketlere katlanacak mıyım?
Nerede biliyorum, bu garip oyunların kökü.
Bunu böylece bilelim. Onun hain oğulları
Kardeşimi hunharca öldürdükleri için
Kanunen idam edildiler. Ama, sanki onlar
Haksızca kafalarından edilmiş, benim tarafımdan
Gidip, getirin haini, saçından sürükleyin,
Ne yaşını ne de ününü sürmeyin önüme.
Bu sınırsız şaka yüzünden senin sonun olacağım.
Kendini şaşırmış budala. Yüceltir gibi yapıp beni,
Hem Roma'yı hem de beni eline geçirecek.
(*AEMILIUS sahneye gelir.*)

Ne haberler getirdin, Aemilius?

AEMILIUS :

Silaha sarılalım sayın Lordum. Roma tehdit altında.
Gotlar silahlanmışlar ve güçlü bir orduyla
Roma'yı zapta geliyorlar ve başlarında
İhtiyar Andronicus'un oğlu Lucius var.
O da, intikam için yemin ettiğini bildirmiş.
Roma tıpkı Karyalanus olayındaki gibi
Tehdit altında şimdi.

SATURNİNUS :

Savaşa susamış Lucius, Gotların başına mı geçmiş?
Bozdu bu haber beni. Sabahın çiyi ile eğilmiş
Çiçekler gibi eğriliyor boynum ya da fırtınanın
Ezdiği çimenler gibi. Demek artık bizim
Dert çekmemize geldi sıra. Evet. Sokaktaki
Adam çok seviyor onu.

Duymuştum bunu, halkın arasına karıştığım da.
Haksız bulmuşlardı Lucianus'un sürgüne yollanmasını
Ve Lucianus'u imparator yapmak istiyorlardı.

TAMORA :

Neden korkacak mışsın? Kentin surları güçlü değil mi?

SATURNİNUS :

Öyle ama halk Lucius'u seviyor, ona destek olmak
Uğruna bana başkaldırabilirler?

TAMORA :

Kralım. Düşüncelerin de kendin gibi
İmparatorca olmalı. Üzerine böcekler üşüştü diye
Güneş kararır mı?

Kartal önemsemez küçük kuşların ötmelerini.
Ve genellikle dinlemez bile onların bitmeyen

şakımlarını.

Çünkü bilir ki kartal, canı istediği zaman kanadının
gölgesi bile

Tüm şarkılarını susturabilir.

Sen de Roma'nın aylak halkını yola getirebilirsin.

Gülsün artık yüzün, İmparator'um bilesin ki,

Hem çok tatlı hem de tehlikeli sözlerle,

Ben büyüleyebilirim, ihtiyar Andronicus'u

Balığa verilen yem ya da kuzulara verilen ballı yulaf gibi

Birincisi yem ile yaralar, ikincisi de fazla tatlıdan çürütür.

SATURNİNUS :

Ancak bizim adımıza yakarmaz ki kendi oğluna!

TAMORA :

Yakaracak olursa Tamora, razı da eder.

Yaşlı kulaklarını tatlı sözlerle doldurabilir miyim?

İhtiyarın kulağı sağır ve kalbi donmuş bile olsa

Benim altın vaadlerim, hem kulağını hem de kalbini

Yola getirecektir.

Siz gidiniz (*AEMILIUS'a*) bizim adımıza

Elçi olarak ve harbe susamış Lucianus'a
İmparatorun kendisi ile görüşmek istediğini
Bildiriniz ve buluşma yeri olarak da, evet
İhtiyar Andronicus'un evini seçtiğimizi söyleyiniz.

SATURNİNUS :

Aemilius. Haberimizi inançlı olarak iletiniz.
Ve kendi güvenliği için kefile gerek gösterirse,
Kabulümüz olacağını anlatınız.
Nasıl bir kefalet istiyorsa seçsin!
(*AEMILIUS sahneden çıkar.*)

TAMORA :

Şimdi ben de ihtiyar Andronicus'a gideceğim.
Ve elimden geldiğince onu kandırmaya çalışacağım.
Böylece ayırırız mağrur Lucianus'u Gotlardan.
Ve şimdi, sevgili İmparator, artık rahat ol,
kurnazlığıma güven
Tüm korkularını yitirmelisin.

SATURNİNUS :

Hemen git öyle ise ve kandırmaya çalış onu.

4. PERDE SONU

BEŞİNCİ PERDE

Birinci Sahne

(Roma civarında bir ova.

Davullar çalar, LUCIUS, Gotlar ellerinde bayraklar ile sahneye gelir.)

LUCIUS :

Deneyli savaşçılar, benim sadık dostlarım.

Büyük Roma'dan mektuplar aldım.

İmparatorlarından nefret ettiklerini

Ve bizi hasretle beklediklerini yazıyorlar.

Bu nedenle, Saygın Lordlar, ününüz tanığınız olsun.

Size yapılan fenalıklara boyun eğmeden

Ve nasıl bir kötülük etmişse Roma, size,

Şimdi üç katıyla alacaksınız öcünüzü.

1. GOT :

Kahraman genç. Yaşlı Andronicus'un dölü.

Bir zamanlar bizi ürküten bu ad şimdi.

Güvencemiz olmuştur. Nankör Roma'nın

Bugün reddettiği zaferlerin kahramanıydı o.

Güven bize. Senin izinde gideriz biz her yere.

Liderlerinin peşinden, çiçekli tarlalara dalan

Sivri iğneli arılar gibi. Ve almalıyız hepimiz,

O lanetli Tamora'dan öcümüzü.

DİĞER GOTLAR :

O ne dediyse, biz de onu deriz, aynen.

LUCIUS :

Önce ona saygı ile ve sonra hepinize teşekkürler.

Kimdir bu gelen, güçlü bir Got'un elinde?

(Sahneye bir Got girer. Yanında AARON ve kucağında çocuğunu getirmiştir.)

2. GOT :

Ulu Lucius, konakladığınız yerden biraz ayrılmış

Ve gözüme işen bir harap manastıra gitmiştim.

Yarı yıkılmış duvarları ilgi ile izlerken
Birden irkildim. Bir duvarın ardından
Ağlayan bir çocuk sesi geldi. Hemen oraya seğırttim.
Ve ağlayan çocuğa söylenen şu sözleri işittim.
"Sakin ol. Kara esir yavrusu. Yarısı benim, yarısı da
Seni doğuranın. Kimin oğlu olduğunu rengin ele verdi.
Eğer doğa sana, ananın rengini vermiş olsaydı,
Yarın imparator olabilecektin.
Ancak inek ile boğa, ikisi de süt beyaz iseler,
Nerede görülmüştür ki, buzağları kapkara olsun.
Sakin ol. Sakin." Sonra yine sözlerini sürdürdü
"Şimdi sadık bir Got bulmalı ve seni tanıtmalıyım
Ki, İmparatoriçe'den doğduğunu öğrenince,
Anan uğruna, sana da saygı gösterebilirsin."
Birden çekip kılıcımı, gafil avladım onu.
Ve esir alıp getirdim. Kanımca, siz karar
Vermelisiniz, ona ne yapacağımıza.

LUCIUS :

Ey şanlı Got. Bu kara şeytan, babam Andronicus'un
Sağlam elini çalandır. Sizin İmparatoriçenizin
Gözünde kara inci olan adamdır, bu.
Ve işte kucağında, şehvetlerinin aşağılık meyvesi.
Söyle bakalım, taş gözlü esir, nereye götürüyordun
Canavar yüzünün yankısı olan bu veledi?
Niye konuşmuyorsun? Sağır mı oldun? Hayır mı?
Hiçbir lâf yok, öyle mi?
Sağlam bir ip getirin, şu ağaca asalım
Yanına da sallandıralım, piçini.

AARON :

Dokunmayın oğluma – İmparatoriçe kanı var, onda.

LUCIUS :

Tıpkı babası gibi – hiç iyiniyetli olmayacak.
Önce çocuğu asın ki, nasıl sallandığını seyretsin.
Bir babayı çileden çıkarmak nasıl olurmuş, görsün.
Getirin bir merdiven.

(Bir merdiven getirirler ve zorla AARON'ı çıkarırlar.)

AARON :

Lucius, bebeği kurtar ve götür İmparatoriçe'ye.
Eğer bunu yaparsan, sana yardımı olacak.
İnanılmaz şeyler anlatabilirim.
Ama bunu yapmazsan – ne gelirse gelsin, başımıza,
Artık konuşmayacağım – intikam kahretsin hepinizi.

LUCIUS :

Anlat bakalım, hele, anlattıkların ilgimi çekerse,
Çocuğun kurtulur ve ona bakarız.

AARON :

İlgini çekerse mi? İnan bana Lucius,
Anlatacaklarım aklını başından alacaktır.
Çünkü anlatacaklarım, cinayetler, tecavüzler, kıyımlar
Ve karanlık gecede yer alan hiyanet, berbat olaylar,
Kötülükler, kandırmacalar ve bıçaklamalardır.
Dinlenmesi ürkütücü ama özenle gerçekleştirilmiş işler.
Ölümümle gömülecek tüm bu bilgiler.
Oğlumu yaşatacağına yemin etmezsen.

LUCIUS :

İçinde ne varsa dök, ortaya. Söz veriyorum.
Oğlun yaşayacaktır.

AARON :

Yemin et yaşatacağına, o zaman anlatırım.

LUCIUS :

Kimin adına edeyim, yemini? İnanmazsın ki sen
Hiçbir Tanrı'ya. Böyle olunca durum, yemine nasıl
inanırsın?

AARON :

İnanmazsam inanmam. Evet. İnanmam ben
Hiçbir Tanrı'ya. Ama senin, dinine bağlı kişi olduğunu
bilirim.

Senin içinde, vicdana yer vardır.

Çok kereler, törelere uygun şekilde Tanrılara

Saygını göstermiş olduğunu izledim. İşte

Bu yüzden yemin etmeni istiyorum.

Bense, bilirim ki, kendi seçtiği oyuncağı

Tanrı sayan budalalar, o Tanrı adına verdikleri
yemini tutarlar.

Bu yüzden zorlayacağım seni, hangi Tanrıya
inanıyorsan, inan,

Bağlandığın Tanrı adına edeceksin, yeminini.

Ve oğlumu kurtaracak besleyecek ve yaşatacaksın.

Yoksa açmam sırlarımı, sana.

LUCIUS :

Öyle olsun. Tanrım adına yemin ediyorum.

AARON :

Önce bilesin ki, bu çocuğu, İmparatoriçe'den edindim.

LUCIUS :

Vay ahlaksız, şehvet düşkününü kadın.

AARON :

Acele etme Lucius. Birazdan anlatacaklarımın yanında

Bu olay tatlı bir oyun kalacaktır.

Kraliçe'nin iki oğlu öldürdü, Bassianus'u

Ve ardından, kızkardeşinin ırzına geçip, dilini kestiler.

Ve ellerini de kesip, gördüğün biçime soktular, onu.

LUCIUS :

Ah. Alçak hain. "Biçime soktular," diyorsun, öyle mi?

AARON :

Öyle ya. Soyuldu ve kesildi ve biçime sokuldu.

Bunu yapanlar için, yakışan bir eğlenceydi.

LUCIUS :

Vay, canavarlar, melun hainler. Tıpkı senin gibi.

AARON :

Öyledir. Onlara ben yol gösteriyordum.

Ancak, itici güçlerini analarından almış olmalılar.

Tek bir kart nasıl tüm oyunu kazanmaya yeterse,

Gereken hıyanet bilgilerini onlara veren bendim.

Sürüyü güden köpek, nasıl sadık olursa, sürüye,

Onların yaptıkları, benim değerimi kanıtlayacaktır. O

gizli çukura kardeşlerini yönelten de bendim.

Çukurun içinde Bassianus'un cesedi yatıyordu.

Babanın bulduğu mektubu da ben yazmıştım.

Ve mektupta sözü edilen altınları da ben gömdüm.

Bunları, Kraliçe ve iki oğlu ile birlikte hazırladık.

Sana yapılan tüm kötülüklerde

Benim elim hiç eksik olmamıştır.

Sonra eli için kandırdım babanı ve

Alınca kesik elini, hemen ayrıldım yanından

Ama uzaklaşmayıp, bir duvarın çatlağından

Seyrettim onu. Az sonra, eline karşılık,

Oğullarının kesik başlarını sundular, ona.

O, gözyaşı dökerken, öyle güldüm ki, nerdeyse

çatlıyordum gülmekten.

Bu öyküyü Kraliçe'ye anlattığımda, o da keyfinden

Az kaldı, bayılıyordu ve sayısız buseler verdi, bana,

Bu güzel haberim karşılığında.

1. GOT :

Bu nasıl iş. Bütün bunları anlattın

Ve yüzün kızarmadı, bile?

AARON :

Eh. Derler ya. Kara köpekler gibi.

LUCIUS :

Bu haince işlerden hiç üzüntü duymadın mı?

AARON :

Ah. Keşke yapabilseydim, bin katını.

Bugün bile küfür ediyorum talihime – ki küfrümün

Boyutlarına pek olmamıştır, erişebilen –

Her zaman inanılmaz suçlar işledim.

Daima ya öldürdüm ya ölüme sebep oldum.

Bir kızın ırzına geçmek, ya da tasarlamak, olayı,

Suçsuz birini suçlamak ve yalan yere yemin etmek

Ya da iki dostun arasına düşmanlık tohumları ekmek,

Zavallı köylünün davasını uçuruma sürüp sakatlamak,

Geceleyin, ambar ya da samanlığı ateşe verip,

Sonra, sahiplerine, gözyaşlarınızla söndürün diye

yol göstermek.

Bazen de, ölmüş adamın cesedini mezardan çıkarıp –

En yakın dostunun kapısına dikmişimdir.

Bu işi, acıları küllenmek üzereyken yapardım.

Ve bıçağımla, cesedin üzerine, sanki ağacın

kabuğuymuş gibi

Roma harfleri ile yazı kazırdım ve

“Ölmüş de olsam, dinmesin senin acın,” diye yazardım.

Hah. Sinek avlarmışçasına, binlerce kötülük yaptım.

Ama şimdi beni asıl üzen, bin katını daha

Yapamamış olmamdır.

LUCIUS :

İndirin onu aşağı. Bu şeytana hemen

Asılmak gibi bir ölüm, fazla basit olacak.

(AARON’u merdivenden indirirler.)

AARON :

Eğer varsa Şeytan, ben de olmak isterdim.

Böylece, cehennemde sonsuza dek yanardım.

Üstelik, seninle buluşurduk, orada ve

Durmadan eziyet ederdim, anlattıklarımla.

LUCIUS :

Kapatın bunun çenesini, konuşmasın artık.

(Sahneye bir Got girer.)

3. GOT :

Efendim, Roma'dan bir haberci gelmiş.
Huzura çıkmak ister.

LUCIUS :

Getirin onu, buraya.

(AEMILIUS sahneye girer.)

Hoşgeldiniz Aemilius. Roma'dan ne haber var?

AEMILIUS :

Lord Lucius ve sizler, Got'lu Prensler,

Benim ağzımla selamlıyor, Roma İmparatoru, sizleri.

Harbe hazır olduğunuzu işitmiş ve bundan önce

Babanızın evinde bir görüşme yapılmasını öneriyor.

Eğer rehine isteyecekseniz, kimi isterseniz gönderilecektir

1. GOT :

Generalim, siz ne diyorsunuz?

LUCIUS :

Aemilius, İmparator, güvencesini babama ve

Amcam Marcus'a versin. Biz de geleceğiz.

Haydi yola çıkalım.

(Borular çalar. Hepsi sahneden çıkar.)

İkinci Sahne

(TITUS'un evinin önü.)

TAMORA, DEMETRIUS ve CHIRON sahneye gelirler. Kı-yafet değiştirmişlerdir.)

TAMORA :

İşte böyle, Andronicus'un karşısına

Garip ve düşkün giysilerle çıkacağız.

Ve, ben yer altından geliyorum diyeceğim,

Adım intikamdır ve seninle birlik olup,

Başına gelenlerin öcünü almaya geldim.

Çoğunlukla çalışma odasına kapanıyor

Ve alacağı acaip intikamın planlarını kuruyormuş.

İntikam perisi olarak ona yardıma gelmiş

Olacağım ve böylece onun düşmanlarını şaşırtacağım.

(Kapıya vurur.

Yukarıdan ANDRONICUS sahneye gelir.)

TİTUS :

Düşünceye dalmışken beni rahatsız eden kim?
Beni kaldırıp, kapımı açtırınca, dağılsın mı
İstersin bunca kurduğum öç hayalleri?
Ve boşa çıksın, yapılan tüm tasarladıklarım.
Ama yanıldınız, çünkü yapacaklarımın
Hepsini, kanımla şuraya yazmış bulunuyorum.
Ve ne yazılmışsa, o yerine getirilecektir.

TAMORA :

Titus. Seninle konuşmaya geldik.

TİTUS :

Olmaz. Bir kelime bile edemeyiz. Sözlerimi
Uygulamaya koyacak elim yok ki, benim.
Sizler benden üstün sayılırsınız, o yüzden, olmaz.

TAMORA :

Kim olduğumu bilseydin, konuşurdun, benimle.

TİTUS :

Deli değilim ki, ben. Seni tanıyorum.
Bak şu kesik koluma, şu kurumuş kanlara.
Bak acıların yüzümde açtığı derin yarık ve yaralara.
Bak günün yorgunluğuna ve gecenin ağırlığına.
Bak tüm yaşanan kederlere, nasıl tanımam, seni,
Sen ünlü Kraliçe Tamora'sın ve acaba
Bu gelişin, öbür elimi de almak için midir?

TAMORA :

Bilesin ki, yaşlı adam, ben Tamora değilim.
O, düşmanıdır senin, bense dostunum.
Yerin dibinden gönderildim, ben. Adım İntikam'dır.
Beynini kemiren akbabadan seni kurtarmak ve öcünü
almak

İçin düşmanlarından cehennemden geldim.
Bu yüzden, in aşağı ve karşıla beni.
Yeryüzünün ışığında, danış benimle, ölüm
Ve cinayet konularını. Yoktur, ne oyuk bir mağara,
Ne ıssız bir köşe, ne her yanı örtmüş gölge ki, içinde
Yer alsın, bir cinayet ya da tecavüz.
Hepsi saklanır, korku içinde çünkü ulaşırım, onlara
Ve fısıldarım kulaklarına ürkütücü adımları,
İntikam. Korkuyla titrer tüm hainler.

TİTUS :

İntikam mısın, sen? Ve bana tevavüz edenleri

Cezalandırmak için mi, gönderildin yeryüzüne?

TAMORA :

Evet. Onun için in aşağı ve kabul et, beni.

TİTUS :

Öyleyse bir hizmet yap, bana. İnmeden ben aşağı,

Yanında duranlar, Tecavüz ile Cinayettir.

İnanmam için, senin İntikam olduğuna,

Hançerle, ya da savaş arabası tekerinde, parçalat, onları.

O zaman aşağı gelir ve arabacın olurum senin

Birlikte gezeriz, tüm dünyayı

Ve iki tane de kapkara binek atı bulurum, sana

Hızla çeksinler diye, o korkunç İntikam arabasını

Ve suçlu mağaralarda yakalayacağız, canılcı

Ve dolunca, onların kelleleri ile arabamız

İner, senin uşağın olur, peşinde koşarım gün boyunca.

Güneş doğudan yükselip, denize batana dek

Yinelerim sana, her gün, bu ağır hizmetimi

Eğer yanındaki Tecavüz ile Cinayeti öldürürsen.

TAMORA :

Onlar, benim yardımcılarım, benimle geldiler.

TİTUS :

Yardımcıların mı? Peki, onların adları nedir?

TAMORA :

Tecavüz ve Cinayettir, onların adları.

Görevleri de, bu suçları işleyenleri cezalandırmaktır.

TİTUS :

Aman Tanrım. Ne kadar da benziyorlar,

imparatoriçenin oğullarına.

Ve de sen, İmparatoriçe'nin kendisine. Ancak, bizim

gibilerin

Zavallı, çılgın ve yarı-görmez gözleri vardır.

Ah. Tatlı İntikam. Şimdi geliyorum, yanına.

Ve tek bir kolla sarılmak yeterse, sana

Birazdan saracağım, belini.

(Yukardan çıkar.)

TAMORA :

Bu saçmalamalar yakışıyor, çılgınlığına

Doyurucu şeylerle etkilemeliyim, kaçıklığını

İnandı artık, benim İntikam olduğuma.

Kuvvetle destekleyin siz de beni, konuşmalarınızla.

Artık benim intikam olduğuma inanmış durumda.

Kanacaktır, akılsız beyni, dediklerimize
İnandıracağım onu, oğlu Lucius'u davet etmeye
Ve ziyafet sofrasında oyalarken onları,
Şaşkın Got'ları dağıtmanın bir yolunu bulacağım.
Ya da, en azından, aralarını bozmanın bulurum bir
yöntemini.

İşte geliyor, sürdürmeliyim oyunumu.

(TITUS aşağıdan sahneye girer.)

TITUS :

Uzun süredir ümitsizce yaşadım. Hep seni bekliyordum.

İntikam meleği. Yaşlı evime şeref verdin.

Sizler de, Tecavüz ve Cinayet, siz de hoş geldiniz.

Andırıyorsunuz, tıpkı, Kraliçe ile oğullarını.

Tam bir takımsınız, doğrusu. Bir zenciniz eksik,

Cehennemden gelirken, yoksa unuttunuz mu o şeytanı?

Bilirim ki, İmparatoriçe nereye gitse

Zenci uşağını mutlaka götürür yanında. Eğer

O şeytan yanında olsaydı, tıpkı andırırdın,

İmparatoriçe'yi

Ama hoş geldiniz, olduğunuz gibi.

Neler yapacağız, şimdi?

TAMORA :

Ne yapmamızı isterdin, Andronicus?

DEMETRİUS :

Bir katil gösterin, hemen göreyim, işini.

CHIRON :

Irz düşmanı bir hain bulun bana

Hemen oç alayım ondan.

TAMORA :

Binlerce de olsa, göster onları, bana.

Sana kötülük yapanlardan, alayım intikamını.

TITUS :

Dolaş Roma'nın karanlık sokaklarında, Ey Cinayet,

Ve sana benzeyen birine rastlarsan, hemen hançerle.

Bir katildir, o. Sen de git onunla ve rastlarsan sana

benzeyen

Birine, ey Tecavüz, çekinmeden bıçakla.

Mutlaka tecavüz etmiştir, birine.

Sen de peşlerinden git onların, İmparatorun Sarayı'na

Orada bir Kraliçe var ve yanında da bir zenci –

Taruman zor olmayacak çünkü benziyorsun sen, ona –
Genellikle boyun – bosun ona denk düşmüş.
Yalvarırım sana, öldür onları canavarca.
Çünkü onlar bana ve aileme canavarlık ettiler.

TAMORA :

Uyacağız verdiğin talimata – getireceğiz isteklerini
yerine.

Ancak, Andronicus, bu arada uygun görürsen,
Çağırtır mısın, ünlü oğlun Lucius'u. Şimdi
Got'ların başına geçmiş o, ve Roma'ya geliyormuş.
Davet et onu. Evinde vereceğin şölene katılsın.
Ben de aynı şölene İmparator'u
Ve tüm düşmanlarını getiririm.
Senin evinde diz çökerler karşında ve sen de
Böylece dökersin, kızgın kalbinin içini, önlerine.
Buna ne dersin, Andronicus?

TİTUS :

Marcus, kardeşim – hüzünlü Titus çağırıyor seni.
(MARCUS sahneye girer.)

Sevgili Marcus, lütfen git, yeğenin Lucius'u bul.
Got'ların arasında bulacaksın, onu.

Rica et ondan, buraya gelsin ve beraberinde
Seçkin Got Prenslerini de getirsin.

Kamp kurdursun ordusuna, şimdi bulunduğu yerde
Anlat ona ki, İmparator ile İmparatoriçe de
Katılacaklardır, evimdeki şölene. O da gelsin.
Yap bana bu hizmeti, bana olan bağlılığınla
Oğlum da uysun yaşlı babasının davetine.

MARCUS :

Dediğini yapacağım. Kısa sürede dönerim.
(MARCUS çıkar.)

TAMORA :

Ben de şimdi gidip, görevime başlamalıyım.
Yardımcılarım da gelecek benimle.

TİTUS :

Hayır. Hayır. Tecavüz ile Cinayet benimle kalmalı.
Yoksa kardeşimi göndermekten vazgeçer ve
İntikam alınmasını sadece Lucius'a bırakırım.

TAMORA : (Gizlice oğullarına)

Ne dersiniz, burada kalmanızda

Bir sakınca var mı, sizce?
Ben hemen gidip anlatacağım, İmparatora.
Nasıl oyunumuza getirdiğimizi. Oyalayın, onu
Ve tatlı dille idare edin ve ben gelene kadar
Bekleyin burada.

TİTUS : (*Kendi kendine*)

Beni deli sanıyorlar ama ben
Tanıdım onları. Şimdi tersine çevireceğim
Bana hazırladıkları tuzağı.
Ah. İki cehennem köpeği ve onların anası.

DEMETRIUS :

Evet, madam, gidiniz ve bizi bırakınız, burada.

TAMORA :

Elveda Andronicus, İntikam gidiyor şimdi.
Düşmanlarına bir tuzak hazırlayacak.

TİTUS :

Bundan eminim, tatlı İntikam, elveda sana.
(*TAMORA sahneden çıkar.*)

CHIRON :

Söyle bakalım, yaşlı adam, nasıl bir hizmet düşer, bize?

TİTUS :

Hiç merak etme. Yapılacak çok iş var sizin için.
Publius, gel bakalım. Caias ve sen de Valantine.
(*PUBLIUS ve diğerleri sahneye girer.*)

PUBLIUS :

Emriniz, efendim?

TİTUS :

Tanıyor musun, şu iki adamı?

PUBLIUS :

İmparatoriçe'nin oğulları, yanılmıyorsam.
Chiron ve Demetrius.

TİTUS :

Yanlış, Publius, yanlış. Çok aldanıyorsun, sen.
Bunların biri Cinayet öbürü ise Irz düşmanıdır.
Bu yüzden bağlayın onları, Publius.
Siz de Caius ve Valantine, yakalayın onları
İşitmişsinizdir çok kere aradığım bu fırsatı
Nihayet geçtiler, elime. İyice bağlayın
Ve bağırarak olurlarsa, tıkayın ağızlarını.
(*ANDRONICUS sahneden çıkar. PUBLIUS ve diğerleri*

CHIRON ile DEMETRIUS'u yakalaşıp, bağlarlar.)

CHIRON :

Haydutlar. Çekilin. Biz İmparatoriçe'nin oğullarıyız.

PUBLIUS :

Aldığımız emri, bu yüzden getirmemiz gerek, yerine. Tıkayın ağızlarını. Bir kelime bile söyleyemesinler. İyice bağlandılar mı? Kontrol et, düğümler sağlam mı? (ANDRONICUS sahneye gelir, elinde büyük bir bıçak. LAVINIA'yı da getirmiştir, yanında ve o da bir leğeni kucaklamıştır.)

TITUS :

Gel Lavinia, gel. Bak. Düşmanların bağlı şimdi. Rica ederim. Ağızları tıkalı olsun ki, bize laf edemesinler Öte yandan kulakları serbest kalmalı ki Anlatacağım korkunç şeyleri dinlesinler. Behey hainler. Chiron ile Demetrius. İşte karşınızda, çamurla kirlettiğiniz taze pınar. O güzel yaz gününe kattınız, kendi kışınızı. Ve öldürdünüz onun kocasını ve bu melun cinayetiniz Yüzünden, onun iki kardeşi idama mahkûm edildi. Ve kesildi benim elim ve bir oyun sayıldı, Onun ise, iki güzel eli, ağızdaki dili kesildi ve
hepsinden öte

Lekesiz namusuna tecavüz edildi. İnsanlık dışı zalimler, inatla ve zorla yaptınız hep bunları Ne diyebilirsiniz ki bana, açtırsam şimdi, ağızlarınızı? Hainler, utancırızdan af bile dileyemezsiniz. Bakın şimdi, alçaklar, nasıl kurban edeceğim, sizi. Bana kalan bu tek el, kesecek gırtlığınızı ve Lavinia, elsiz kolları ile tuttuğu şu leğene Toplayacak, günah dolu kanlarınızı. Bildiğiniz gibi, anneniz gelecek şölenime, Beni çılgın sanıyor ve kendine İntikam adı takmış, Dinleyin alçaklar. Ezdireceğim, kemiklerinizi Ve tozuna katacağım kanlarınızla bir macun yapacağım. Ve bu macundan, bir tabut yaratacağım Ve içine başlarınızla doldurulmuş iki böreği
yerleştireceğim. Ve o namussuz kadına, sizi doğuran o danaya, İkram edeceğim, hazırladığım ziyafette ve Kendinden çıkanı yedireceğim, toprağa döndüğünüz
gibi.

İşte budur onu davet ettiğim şölen.
Ve tıkanıncaya kadar doyacağı şölen, bu olacaktır.
Nasıl Philomela'ya tecavüz ettiği gibi, kızıma da siz
ettiniz

Ve, Progne'den de kötü olacak, benim intikamım.
Şimdi hazırlayın gırtlaklarıruzı – Gel Lavinia –
(*TITUS onların gırtlaklarını keser.*)
Topla kanlarını. Öldükleri zaman ayıracağız.
Kemiklerini ve dövüp, toz yapacağız, ve
O iğrenç kanlarıyla bir macun yapılacak ve
O macunda pişirilecek, uğursuz kelleleri.
Haydi gelin. Herkes görev başına. Umarım, bu şölen
Centaurlar'ınkinden daha kanlı ve dehşetli olacak.
Şimdi girelim içeri. Cesetleri de getirin ki, ahçılığımızı
Kanıtlayalım ve anneleri gelmeden hazır olalım.
(*Hepsi çıkar. Cesetleri de taşırlar.*)

Üçüncü Sahne

(*TITUS'un evinde, şölen masası.*
LUCIUS, MARCUS ve GOT'lar gelir. Esir AARON'u da ge-
tirmişlerdir.)

LUCIUS :

Sayın Marcus, Amcam, babamın dileğine uyararak
Roma'ya gelmiş bulunuyoruz.

1. GOT :

Biz de geldik seninle – ne çıkarsa, bahtımıza.

LUCIUS :

Amca. İzin verirsen, içeri alsınlar, bu vahşi zenciye.
O, doymaz bir sırtlan ve uğursuz bir şeytandır.
Bağlı tutsunlar onu ve yemek de vermesinler.
Sırası gelince, onu çıkaracağım, İmparatoriçe'nin önüne.
Ve sağlayacağım, yaptığı berbat işleri açıklamasını.
Bu nedenle dostlarım, güçlü olmalı muhafızlarımız.
Korkarım, İmparatorun niyeti kötüdür, bize karşı.

AARON :

Şeytan, kulağıma zehirli şeyler fısıldıyor ve

Zehir saçmasını öneriyor, dilimin. Kalbimden taşan
Gittikçe, kötülüğün en zehirli kötülükleridir.

LUCIUS :

Götürün, bu insanlık dışı köpeği bu uğursuz köleyi.

Birileri

Yardım etsin, Amcama ve onu içeri alsınlar.

(GOT'lar, AARON'ı içeri taşır. Dışarda borazanlar.) Bora-

zanlar, İmparatorun yaklaştığını bildiriyor.

(SATURNINUS ile TAMORA salınmaya girer. Yanlarında
TRIBÜN'ler SENATÖRLER ve başkaları vardır.)

SATURNINUS :

Ne olmuş? Göklerde birden fazla güneş mi var?

LUCIUS :

Kendinizi güneş saymak sizin hakkınız mı?

MARCUS :

Roma'nın İmparatoru ve benim yeğenim. Kesin bu

Lafları – konuşularak çözümleridir – kavgalarımız.

Şölen hazırlanmıştır. Sonunun iyi olması için,

Her önlemi almıştır, Titus.

Barış için, sevgi için, dostluk için ve Roma'nın

İyiliği için. Lütfen sofraya buyurun ve yerlerinizi alın.

SATURNINUS :

Pek iyi, Marcus. Öyle olsun.

(Borazanlar çalar. Sofraya otururlar. TITUS alıcı giysileri ile
gelir. Yanında, yüzü peçe ile örtülmüş LAVINIA ve genç LUCI-
US vardır. TITUS, gelen tepsiyi sunar.)

TITUS :

Hoş geldiniz, Sayın Efendim ve azametli Kraliçem.

Hoş geldiniz Savaşçı Gotlar ve hoş geldin Lucius.

Ve hoş geldiniz, hepiniz. Soframız zengin olmasa da

Yetecektir, hepinizi doyurmaya. Lütfen tadına bakınız.

SATURNINUS :

Neden böyle giyindiniz, Andronicus?

TITUS :

Sizi ve Sayın İmparatoriçemizi gereğince

Ağırlamaktan emin olmak istiyordum, Efendim.

TAMORA :

İyi kalpli Andronicus, çok şey borçluyuz, size.

TITUS :

Bilseydiniz, kalbimden geçenleri, doğru söylediğinizi

Bilirdiniz. Sayın İmparatorum, danışmak isterim size,
Doğru muydu sizce, hırçın Virginius'un yaptığı
Tecavüze uğrayan ve namusu lekelenen kızını
Kendi sağ eliyle bıçaklayıp, öldürmesi?

SATURNİNUS :

Doğruydu, Andronicus.

TİTUS :

Nedenini açıklar mısınız, Sayın Efendim?

SATURNİNUS :

Kızın yaşaması, utancın sürmesi ve
Böylece babanın acısının da yaşaması demektir.

TİTUS :

Çok güçlü, etkili ve geçerli bir neden, bu.
Doğru örnek, zorlu ve kıdemi olan bir şey.
Ne kadar acı da olsa, benim için – kaçınılmaz.
Öl, öyleyse, Lavinia – utancın da ölsün, seninle.
(LAVİNIA'yı öldürür.)

Ve seninle birlikte ölsün, babanın kederi.

SATURNİNUS :

Ne yaptın? Doğa dışı ve caniyane.

TİTUS :

Uğruna döktüğüm gözyaşlarımla kör olduğum
Kızımı öldürdüm – Virginius'dan farksızdı, acım
Ve ondan bin kat fazla nedenim vardı, bu
Cinayeti yapmak için – ve yaptım, şimdi.

SATURNİNUS :

Ne? Tecavüze mi uğramıştı? Söyle kim yaptı, bunu?

TİTUS :

Lütfen yemez misiniz? İmparatoriçem,
Siz de baktınız mı, tadına?

TAMORA :

Tek kızındı. Neden öldürdün, onu?

TİTUS :

Ben değil. Onu öldüren Chiron ile Demetrius'tu.
Tecavüz ettiler, dilini kopardılar ve
Tüm hainlikleri onlar yaptılar.

SATURNİNUS :

Getirin onları, hemen, huzuruma.

TİTUS :

Onlar huzurunuzda zaten, şu yediğiniz börek ve

Et yemeği, onların ve anneleri de kibarca yedi
Kendi doğurduğu etlerin yahnisini.
Doğru bu. Doğru. Bakın nasıl da keskindir, hançerim.
(TAMORA'yı öldürür.)

SATURNINUS :

Ne. Bu alçaklık için, sen de öleceksin.
(TITUS'u öldürür.)

LUCIUS :

Oğlunun gözü önünde, babası bıçaklanır mı?
Çeliğe çelik gerek ve ölüme ölüm.
(SATURNINUS'u öldürür. Ortalık karışır. LUCIUS, MARCUS ve yandaşları TITUS'un evinin önüne çıkarlar.)

MARCUS :

Ey mahzun ahali. Roma'nın halkı, bu ülkenin oğulları
Ayaklanma ile dağılmış, rüzgârın önünde
Kaçışan kuşlar gibi, üfüren kasırgaya kapılmış.
Ey. Gelin size nasıl yeniden birleşeceğinizi
Dökülmüş tanelerin tekrar koçana dönmesi gibi
Ya da kırılmış kemiklerden nasıl bir vücut yapılacağını
Anlatacağım, sizlere. Yoksa Roma kendi kendinin laneti
olur.

Umutsuz ve kaybolmuş bir sürgün gibi
Kendinin sonu olabilir, utancından.
Büyük krallıkların, önünde diz çöktüğü Roma
Kendini idama mahkûm edebilir.
Ancak, ak saçlarım ve donuk bakışlarım
Ve yaşamımdan gelen doğru işaretler
Sizleri inandırmaya yetmeyecekse
Bari sen konuş. (LUCIUS'a) Roma'nın gerçek dostu.
Nasıl, geçmişte anlatılırsa, aşka tutkun Dido'nun
Kederli kulağına, becerili dilleriyle
O felaketli ve alevli gecenin öyküsünü,
Nasıl basmıştı sinsi Yunanlılar, Priam'ın Truva'sını
Anlat, Sinon nasıl büyülemişti, onu dinleyenleri
Ve kim almıştı, o öldürücü aleti, surların içine
Ve Roma'mızı da, Truva'ya çevirecek yaralanmamızı.
Kalbim ne çakmak taşından, ne de çeliktendir.
Ne de anlatabilirim, acıların tümünü.
Çünkü sözlerim, göz yaşlarımda boğulacaktır.
O zaman da, beni dinleyenlerin dikkati
Beni teselli için dağılacaktır.

Oysa, işte Roma'nın genç Komutanı. Dinleyin
Onun anlatacaklarını, çarpsın kalpleriniz
Ve ağlayın, onun öyküsüyle.

LUCIUS :

Sevgili dinleyenler. Şunu bilin ki,
İmparator'un kardeşini, lânetli Chiron ile Demetrius
öldürdü.

Ve ardından, kız kardeşimin ırzına geçtiler.
Onların bu hainliği, kardeşlerimin başının
kesilmesine neden oldu.

Babamın gözyaşları ile alay ettiler ve onu kandırıp
Roma'yı korumak için çarpışmış ve düşmanlarını
Mezara yollamış elini kestirdiler.
Sonunda, beni de haince sürgüne gönderdiler.
Kapatıldı şehirin kapıları yüzüme. Ben de, gözlerim
yaşlı,
Roma'nın düşmanları arasında dost aradım, kendime.
Ve onlar bastırdı eski düşmanlıklarını, haklı göz
yaşlarım

Karşısında ve birlik olup benimle, silaha sarıldılar.
Böylece, biliniz ki, uzun yıllar kalbimde taşıdığım
Bağlılık, tersine dönmüş oldu ve serüven dolu kılıcım
Onların göğsünde, kınına kavuşmuş oldu.
Yazık. Yazık. Bilirsiniz ki, ben övünmesini bilmem.
Sessiz de olsalar, savaşlarda aldığım yaralar, tanığım olsun
Sizlere anlattıklarımın doğruluğuna.
Ama, durun, sanırım çok konuştum.
Kendimden hep söz eder oldum. Özür dilerim.
Yanında dostu bulunmayan, kendinden söz açarmış.

MARCUS :

Şimdi konuşma sırası bende. Bakınız şu bebeğe.
(Muhafızın kucağındaki zenci çocuğu gösterir.)
Bu çocuğu Tamora dinsiz bir zenciden edindi.
Tüm başımıza gelenlerin baş plancısı ve akıl vericisi
Bu adam, şimdi Titus'un evinde gözaltındadır.
Lânetli esir, bu olayların en güçlü tanığıdır.
Titus'un intikam aramasının nedenlerini, şimdi
Sizlerin değerlendirmenizi diliyorum.
Dile gelmez kötülüklerdi, bunlar.
Hakikatleri öğrenen siz Roma'lılar, ne diyorsunuz? Ha-
talı işler yaptıksa, gösterin bize, nerede yanılmışız

Ki, şimdi önünde bulunduğumuz bu sarayın
Duvarından, el ele verip atlamaya ve
Andronicilerin soyundan kalan zavallı ikimiz de
Aşağıdaki kayalarda beyinlerimizi parçalamaya hazırız.
Ve böylece sonu gelir evimizin ve soyumuzun.
Evet. Romalılar. Verin kararınızı ve konuşun.
Öyle olsun derseniz, Lucius ve ben hazırız, ele ele
tutuşup duvardan atlamaya.

AEMILIUS :

Gel. Gel. Sen Roma'nın en saygın adamısın.
Elinden tuttuğun Lucius'u da getir.
Lucius bizim İmparatorumuzdur. Tüm Romalılar,
Eminim, tek sesle bunu haykıracaklardır.

ROMALILAR : (Birkaç kişi birden)

Lucius, selâm sana,
Roma'nın asil İmparatoru.

MARCUS : (Muhafızlara seslenir)

Gidin Titus'un matemli evine
Ve oradaki tanrısız zenciye getirin
Ki, lâıyk olduğı şekilde bir ölüme çarpılsın.
Hayatının kötülüklerinin cezasını çeksin.
(Muhafızlar dışarı çıkar.

LUCIUS, MARCUS ve diğerleri aşağı gelir.)

ROMALILAR :

Lucius, selâm sana. Romanın iyiniyetli yöneticisi.

LUCIUS :

Sevgili Romalılar. Sizlere teşekkür ediyorum.
Umarım yönetimimle Roma'nın yaralarının sarılmasını
Ve dertlerinden kurtulmasını sağlayacağım.
Yine de, sevgili dostlar, şimdi izin verin, bana
Çünkü, doğa bana çok zor bir görev vermekte,
Çekilin sizler şöyle, yalnız Amcam, sen gel.
Yanıma ki, sükûnetle ıslatayım bu yıkılmış kütüğü
Donuk ve soğuk dudaklarından öpeceğim, seni.
(TITUS'u öper.)

Ve gözyaşlarımla yıkayacağım, kana bulanmış yüzünü.
Her zaman sadık oğlunun son görevidir, bu.

MARCUS :

Damlayan her yaşa bir damla ve her buseye bir buse.

Kardeşin Marcus da öpüyor, senin dudaklarını.
Ah. Bunların tümünü ödemem gerekseydi,
Sayısız ve sonsuza dek, yine de kaçınmazdım.

LUCIUS :

Şöyle gel, oğlum, yanımıza gel ve öğren bizden,
Gözyaşınla boğulmasını. Severdi seni büyükbaban
Nice kereler dizinde hoplatmıştı, seni.
Sevgi dolu göğsünü yastık yapıp, sana
Uyku şarkıları okumuştı ve sana
Pek çok şey öğretmişti.
Gel ve gençliğine uyar şekilde ve
Saygılı bir çocuk olarak, bu durumda
Senin gözünün pınarından da aksın taze gözyaşları.
Çünkü doğanın bir kuralıdır, bu.
Acı ve kötü zamanda dostluğunu gösterir, hakiki dostlar
Ona elveda de, mezarına götür ve
Bu nazik görevi yerine getirince, ayrıl ondan.

GENÇ LUCIUS :

Ah. Dede – Dede! Tüm kalbimle
Dilerdim ki, ben ölseydim de, sen sağ kalsaydın.
Tanrılar. İzin vermiyor gözyaşlarım
Daha fazla konuşursam, korkarım boğulacağım.
(Muhafızlar, bağlı AARON'u getirirler.)

AEMIUS :

Yaşlı Androniciler. Artık son verin göz yaşlarınıza
Tüm felaketlerin kaynağı, bu uğursuz adama
Verilecek cezayı seçmeniz gerekiyor.

LUCIUS :

Yarı beline kadar gömün toprağa ve aç bırakın.
Gömülü kalsın ve bağırıp yalvarsın, bir lokma için.
Ona acıyarak yemek verecek biri çıkarsa,
Hemen idam edilsin. Ona uygun gördüğümüz
Ceza budur. Muhafızlar, bir kısmınız kalın burada
Ve toprağa gömün onu.

AARON :

Ey. Neden nefret dilsiz ve kızgınlık sağır olsun.
Bebek mi sandınız, beni? Korkuyla nedamet
Getireceğimi ve yarattığım şeytanlıklardan
Pişman olacağımı mı umdunuz?
Eğer elimden gelse, ya da bir fırsat geçse elime,

Yaptıklarımın on katını yinelerdim.
Eğer tüm geçmişimde bir tek iyilik yapmışsam,
Asıl onda pişman olmuşumdur, ben.

LUCIUS :

İyi kalpli dostları, lütfen kaldırsınlar
İmparatorun cesedini, babasının mezarına.
Babamla Lavinia'yı da defnetmeliyiz, aile kabrine.
O nefret kaynağı Kraliçe Tamora'ya gelince,
Ne töreni yapılsın, ne yas tutulsun.
Öldü diye cenaze çanı da çalınmasın,
Yaşamı hep hayvanca geçti ve acımasız,
Bu nedenle, atılsın cesedi, kurtlar ve kuşlara yem olsun.

Bu durumda, bizim de acımasız olmamız gerekir
Tutacaklarsa onun matemini; cesedini yiyecek
kuşlar tutsun.

O hain Aaron da bulmalı cezasını.
(Çıkarlar.)

PERDE

Büyük tiyatro adamı **Shakespeare**'in tiyatro yazarlığının ilk dönemlerine ait olan *Titus Andronicus* adlı bu oyun, Türkçe'ye ilk kez çevriliyor ve ülkemizde ilk kez yayımlanıyor.

Titus Andronicus, ünlü İngiliz tiyatro yönetmeni **Peter Brook** tarafından Londra'da sahnelenince (Başrollerde: *L. Olivier ve V. Leigh*) , **Brook**'un ününün yayılmasına neden olmuştu.

ISBN 975-8023-12-8

9 799758 023126